

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

C 155



Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 58

11 maja 2015

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2015/C 155/01

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

1

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2015/C 155/02

Sprawa C-266/13: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 19 marca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – L. Kik/ Staatssecretaris van Financiën (Odesłanie prejudycjalne — Zabezpieczenie społeczne — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Umowa zawarta między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Konfederacją Szwajcarską z drugiej strony w sprawie swobodnego przepływu osób — Obywatel państwa członkowskiego, w którym zamieszkuje, pracujący w charakterze pracownika najemnego na pokładzie statku-platformy do układania rurociągów pływającego pod banderą państwa trzeciego — Pracownik zatrudniony początkowo przez przedsiębiorstwo mające siedzibę w Niderlandach, a następnie przez przedsiębiorstwo z siedzibą w Szwajcarii — Praca świadczona początkowo nad szelfem kontynentalnym przypadającym na państwo trzecie, a następnie na wodach międzynarodowych i nad częścią szelfu kontynentalnego przypadającego na pewne państwa członkowskie — Podmiotowy zakres zastosowania tego rozporządzenia — Ustalenie właściwego ustawodawstwa).

2

PL

2015/C 155/03	Sprawa C-286/13 P: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 marca 2015 r. – Dole Food Company, Inc., Dole Fresh Fruit Europe, dawniej Dole Germany OHG/Komisja Europejska (Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Europejski rynek bananów — Koordynacja w ustalaniu cen referencyjnych — Obowiązek uzasadnienia — Spóźnione uzasadnienie — Spóźnione przedstawienie dowodów — Prawo do obrony — Zasada równości broni — Zasady ustalania stanu faktycznego — Przeinaczenie faktów — Ocena dowodów — Struktura rynku — Ciężący na Komisji obowiązek wskazania elementów wymiany informacji stanowiących ograniczenie konkurencji ze względu na cel — Ciężar dowodu — Obliczanie grzywien — Uwzględnienie sprzedaży spółek zależnych nieuczestniczących w naruszeniu — Dwukrotne uwzględnienie sprzedaży tych samych bananów)	3
2015/C 155/04	Sprawa C-510/13: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 19 marca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria – Węgry) – E.ON Földgáz Trade Zrt/Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal [Odesłanie prejudycjalne — Rynek wewnętrzny gazu ziemnego — Dyrektywa 2003/55/WE — Artykuł 25 — Dyrektywa 2009/73/WE — Artykuły 41 i 54 — Stosowanie w czasie — Rozporządzenie (WE) nr 1775/2005 — Artykuł 5 — Mechanizmy alokacji zdolności przesyłowej i zarządzania ograniczeniami w przesyłach — Decyzja urzędu regulacji — Prawo do wniesienia skargi — Skarga spółki posiadającej pozwolenie na przesył gazu ziemnego — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuł 47 — Prawo do skutecznej ochrony sądowej przed decyzją urzędu regulacji].	4
2015/C 155/05	Sprawa C-533/13: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 17 marca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Työtuomioistuin – Finlandia) – Auto- ja Kuljetusalan Työntekijäliitto AKT ry/Öljytuote ry, Shell Aviation Finland Oy (Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Dyrektywa 2008/104/WE — Praca tymczasowa — Artykuł 4 ust. 1 — Zakazy i ograniczenia dotyczące korzystania z pracy pracowników tymczasowych — Uzasadnienia — Względny interes ogólny — Obowiązek przeprowadzenia przeglądu — Zakres)	5
2015/C 155/06	Sprawa C-672/13: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 19 marca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégium – Węgry) – OTP Bank Nyrt/Magyar Állam, Magyar Államkincstár (Odesłanie prejudycjalne — Pomoc państwa — Artykuł 107 ust. 1 TFUE — Pojęcie pomocy państwa — Przyznana przed przystąpieniem Węgier do Unii Europejskiej pomoc mieszkaniowa dla pewnych kategorii gospodarstw domowych — Rozliczanie pomocy przez instytucję kredytową w zamian za przyznaną gwarancję państwową — Artykuł 108 ust. 3 TFUE — Środek, który nie został uprzednio zgłoszony Komisji Europejskiej — Niezgodność z prawem)	5
2015/C 155/07	Sprawa C-182/14 P: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 19 marca 2015 r. – Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug/Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) [Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Zgłoszenie do rejestracji słownego wspólnotowego znaku towarowego MAGNEXT — Sprzeciw właściciela wcześniejszego słownego krajowego znaku towarowego MAGNET 4 — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd]	6
2015/C 155/08	Sprawa C-39/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Wuppertal (Niemcy) w dniu 2 lutego 2015 r. – Hartmut Frenzel/Marina Oolderhuis BV.	7
2015/C 155/09	Sprawa C-40/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny (Polska) w dniu 2 lutego 2015 r. – Minister Finansów przeciwko BRE Ubezpieczenia Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie.	7
2015/C 155/10	Sprawa C-42/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresný súd Dunajská Streda (Słowacja) w dniu 2 lutego 2015 r. – Home Credit Slovakia a. s./Klára Bíróová	8
2015/C 155/11	Sprawa C-51/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Celle (Niemcy) w dniu 6 lutego 2015 r. – Remondis GmbH & Co. KG Region Nord/Region Hannover	10

2015/C 155/12	Sprawa C-61/15 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 11 grudnia 2014 r. w sprawie T-203/13 Heli-Flight GmbH & Co. KG/Europejska Agencja Bezpieczeństwa Lotniczego (EASA), wniesione w dniu 11 lutego 2015 r. przez Heli-Flight GmbH & Co. KG.	11
2015/C 155/13	Sprawa C-72/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 18 lutego 2015 r. – OJSC Rosneft Oil Company/Her Majesty's Treasury, Secretary of State for Business, Innovation and Skills, The Financial Conduct Authority	12
2015/C 155/14	Sprawa C-73/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Oradea (Rumunia) w dniu 18 lutego 2015 r. – SC Vicdantrans SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj Napoca prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bihor, Administrația Fondului pentru Mediu	14
2015/C 155/15	Sprawa C-80/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Baden-Württemberg (Niemcy) w dniu 20 lutego 2015 r. – Robert Fuchs AG/Hauptzollamt Lörrach . .	14
2015/C 155/16	Sprawa C-92/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) w dniu 25 lutego 2015 r. – Sven Mathys/De Grave Antverpia NV	15
2015/C 155/17	Sprawa C-125/15 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 2 lutego 2015 r. w sprawie T-577/14, Gascogne Sack Deutschland i Gascogne/Unia Europejska, wniesione w dniu 11 marca 2015 r. przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.	15
2015/C 155/18	Sprawa C-126/15: Skarga wniesiona w dniu 12 marca 2015 r. – Komisja Europejska/Republika Portugalska	16
2015/C 155/19	Sprawa C-128/15: Skarga wniesiona w dniu 13 marca 2015 r. – Królestwo Hiszpanii/Rada Unii Europejskiej.	17
2015/C 155/20	Sprawa C-139/15 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 20 stycznia 2015 r. w sprawie T-109/12, Królestwo Hiszpanii/Komisja, wniesione w dniu 24 marca 2015 r. przez Komisję Europejską	18
2015/C 155/21	Sprawa C-140/15 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 20 stycznia 2015 r. w sprawie T-111/12, Hiszpania/Komisja, wniesione w dniu 24 marca 2015 r. przez Komisję Europejską	19

Sąd

2015/C 155/22	Sprawa T-556/08: Wyrok Sądu z dnia 25 marca 2015 r. – Slovenská pošta/Komisja (Konkurencja — Nadużycie pozycji dominującej — Słowackie rynki usług przesyłek tradycyjnych i przesyłek hybrydowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 86 ust. 1 WE w związku z art. 82 WE — Wyłączne prawo do doręczania przesyłek hybrydowych — Zasada dobrej administracji — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do bycia wysłuchanym — Określenie rynku — Rozszerzenie monopolu — Artykuł 86 ust. 2 WE — Pewność prawa — Uzasadnione oczekiwania).	20
2015/C 155/23	Sprawa T-297/09: Wyrok Sądu z dnia 25 marca 2015 r. – Evropaiki Dynamiki/EASA (Zamówienia publiczne na usługi — Procedura przetargowa — Świadczenie usług informatycznych — Zakwalifikowanie oferenta na drugim lub trzecim miejscu w procedurze kaskadowej — Obowiązek uzasadnienia — oczywisty błąd w ocenie — odpowiedzialność pozaumowna)	21
2015/C 155/24	Sprawa T-538/11: Wyrok Sądu z dnia 25 marca 2015 r. – Belgia/Komisja [Pomoc państwa — Zdrowie publiczne — Pomoc przyznana na finansowanie badań przesiewowych na obecność pasażowalnych encefalopatii gąbczastych (TSE) u bydła — Decyzja uznająca pomoc za częściowo zgodną ze wspólnym rynkiem, a częściowo z nim niezgodną — Skarga o stwierdzenie nieważności — Akt niekorzystny — Dopuszczalność — Pojęcie korzyści — Pojęcie selektywności]	22

2015/C 155/25	Sprawa T-563/12: Wyrok Sądu z dnia 25 marca 2015 r. – Central Bank of Iran/Rada (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu niedopuszczenia do rozprzestrzeniania broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Błąd w ocenie — Prawo własności — Prawo do dobrego imienia — Proporcjonalność)	22
2015/C 155/26	Sprawa T-378/13: Wyrok Sądu z dnia 25 marca 2015 r. – Apple and Pear Australia i Star Fruits Diffusion/OHIM – Carolus C. (English pink) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego English pink — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy PINK LADY i wcześniejsze graficzne wspólnotowe znaki towarowe Pink Lady — Obowiązek uzasadnienia — Obowiązek staranności — Orzeczenie sądu orzekającego w sprawach wspólnotowych znaków towarowych — Brak powagi rzeczy osądzonej). . .	23
2015/C 155/27	Sprawa T-456/13: Wyrok Sądu z dnia 25 marca 2015 r. – Sea Handling/Komisja [Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Dokumenty dotyczące postępowania w sprawie kontroli pomocy państwa — Odmowa dostępu — Wyjątek dotyczący ochrony celów kontroli, dochodzenia i audytu — Wyjątek dotyczący ochrony interesów handlowych osoby trzeciej — Obowiązek przeprowadzenia konkretnej analizy każdego dokumentu — Nadrzędny interes publiczny — Dostęp częściowy]	24
2015/C 155/28	Sprawa T-551/13: Wyrok Sądu z dnia 26 marca 2015 r. – Radecki/OHIM – Vamed (AKTIVAMED) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego AKTIVAMED — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy VAMED — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009].	25
2015/C 155/29	Sprawa T-581/13: Wyrok Sądu z dnia 26 marca 2015 r. – Royal County of Berkshire Polo Club/OHIM – Lifestyle Equities (Royal County of Berkshire POLO CLUB) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego Royal County of Berkshire POLO CLUB — Wcześniejsze graficzne wspólnotowe znaki towarowe BEVERLY HILLS POLO CLUB — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 75 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009]	25
2015/C 155/30	Sprawa T-596/13: Wyrok Sądu z dnia 26 marca 2015 r. – Emsibeth/OHIM – Peek & Cloppenburg (Nael) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego Nael — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy Mc Neal — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	26
2015/C 155/31	Sprawa T-72/14: Wyrok Sądu z dnia 26 marca 2015 r. – Bateaux mouches/OHIM (BATEAUX MOUCHES) [Wspólnotowy znak towarowy — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Wspólnotę Europejską — Słowny znak towarowy BATEAUX MOUCHES — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Brak charakteru odróżniającego uzyskanego w następstwie używania — Artykuł 7 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009]	27
2015/C 155/32	Sprawa T-132/14: Postanowienie Sądu z dnia 11 marca 2015 r. – Albis Plastic/OHIM – IQAP Masterbatch Group (ALCOLOR) (Wspólnotowy znak towarowy — Wniosek o unieważnienie prawa do znaku — Wycofanie wniosku o unieważnienie prawa do znaku — Umorzenie postępowania).	27
2015/C 155/33	Sprawa T-383/14 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 24 marca 2015 r. – Europower/Komisja (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Zamówienia publiczne na roboty budowlane — Procedura przetargowa — Budowa i konserwacja instalacji trójgeneracyjnej — Odrzucenie oferty jednego oferenta i udzielenie zamówienia innemu oferentowi — Wniosek o zawieszenie wykonania — Fumus boni iuris — Brak pilnego charakteru)	28
2015/C 155/34	Sprawa T-82/15: Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2015 r. – InAccess Networks Integrated Systems/Komisja	28
2015/C 155/35	Sprawa T-94/15: Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2015 r. – Binca Seafoods/Komisja.	30
2015/C 155/36	Sprawa T-99/15: Skarga wniesiona w dniu 26 lutego 2015 r. – Sfera Joven/OHIM – Las banderas del Mediterráneo (NOOSFERA)	31

2015/C 155/37	Sprawa T-100/15: Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2015 r. – Dextro Energy/Komisja	31
2015/C 155/38	Sprawa T-104/15: Skarga wniesiona w dniu 25 lutego 2015 r. – Militos Symvouleftiki/Komisja.	32
2015/C 155/39	Sprawa T-113/15: Skarga wniesiona w dniu 4 marca 2015 r. – RFA International/Komisja Europejska	33
2015/C 155/40	Sprawa T-126/15: Skarga wniesiona w dniu 18 marca 2015 r. – El Corte Inglés/OHIM – Grup Supeco Maxor (Supeco)	34
2015/C 155/41	Sprawa T-129/15: Skarga wniesiona w dniu 19 marca 2015 r. – Intesa Sanpaolo/OHIM (WAVE 2 PAY)	35
2015/C 155/42	Sprawa T-130/15: Skarga wniesiona w dniu 19 marca 2015 r. – Intesa Sanpaolo/OHIM (WAVE TO PAY)	35
2015/C 155/43	Sprawa T-135/15: Skarga wniesiona w dniu 26 marca 2015 r. – Włochy/Komisja.	36
2015/C 155/44	Sprawa T-594/13: Postanowienie Sądu z dnia 11 marca 2015 r. – Sanctuary Brands/OHIM – Richter International (TAILORBYRD)	37
2015/C 155/45	Sprawa T-598/13: Postanowienie Sądu z dnia 11 marca 2015 r. – Sanctuary Brands/OHIM – Richter International (TAILORBYRD)	38
2015/C 155/46	Sprawa T-260/14: Postanowienie Sądu z dnia 16 marca 2015 r. – Vattenfall Europe Mining i in./Komisja	38
2015/C 155/47	Sprawa T-263/14: Postanowienie Sądu z dnia 16 marca 2015 r. – Hydro Aluminium Rolled Products i in./Komisja	38
2015/C 155/48	Sprawa T-271/14: Postanowienie Sądu z dnia 16 marca 2015 r. – Styron Deutschland/Komisja.	38
2015/C 155/49	Sprawa T-274/14: Postanowienie Sądu z dnia 16 marca 2015 r. – Lech-Stahlwerke/Komisja	38
2015/C 155/50	Sprawa T-291/14: Postanowienie Sądu z dnia 16 marca 2015 r. – Egeplast international/Komisja	39
2015/C 155/51	Sprawa T-302/14: Postanowienie Sądu z dnia 16 marca 2015 r. – Buderus Guss/Komisja.	39
2015/C 155/52	Sprawa T-303/14: Postanowienie Sądu z dnia 16 marca 2015 r. – Polyblend/Komisja	39
2015/C 155/53	Sprawa T-304/14: Postanowienie Sądu z dnia 16 marca 2015 r. – Sun Alloys Europe/Komisja	39
2015/C 155/54	Sprawa T-306/14: Postanowienie Sądu z dnia 16 marca 2015 r. – Polymer-Chemie/Komisja	39
2015/C 155/55	Sprawa T-307/14: Postanowienie Sądu z dnia 16 marca 2015 r. – TechnoCompound/Komisja	40
2015/C 155/56	Sprawa T-308/14: Postanowienie Sądu z dnia 16 marca 2015 r. – Neue Halberg-Guss/Komisja	40

2015/C 155/57	Sprawa T-309/14: Postanowienie Sądu z dnia 16 marca 2015 r. – Mat Foundries Europe/Komisja . . .	40
2015/C 155/58	Sprawa T-310/14: Postanowienie Sądu z dnia 16 marca 2015 r. – Fritz Winter Eisengießerei/Komisja.	40
Sąd do spraw Służby Publicznej		
2015/C 155/59	Sprawa F-124/13: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 26 marca 2015 r. – CW/Parlament (Służba publiczna — Urzędnicy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Artykuł 12a regulaminu pracowniczego — Wewnętrzne przepisy dotyczące komitetu doradczego do spraw mobbingu i zapobiegania mu w miejscu pracy — Artykuł 24 regulaminu pracowniczego — Wniosek o udzielenie wsparcia — Oczywiste błędy w ocenie — Brak — Rola i uprawnienia komitetu doradczego do spraw mobbingu i zapobiegania mu w miejscu pracy — Fakultatywne skierowanie sprawy przez urzędnika — Skarga o odszkodowanie lub zadośćuczynienie).	41
2015/C 155/60	Sprawa F-6/14: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 23 marca 2015 – Borghans/Komisja (Służba publiczna — Wynagrodzenie — Renta rodzinna — Artykuł 27 akapit pierwszy załącznika VIII do regulaminu pracowniczego — Rozwiedziony małżonek zmarłego urzędnika — Istnienie alimentów w chwili śmierci urzędnika — Artykuł 42 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego — Termin wniesienia wniosku o wyliczenie uprawnień emerytalnych)	41
2015/C 155/61	Sprawa F-26/14: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 26 marca 2015 r. – CN/Parlament (Służba publiczna — Akredytowani asystenci parlamentarni — Wniosek o udzielenie wsparcia — Mobbing).	42
2015/C 155/62	Sprawa F-38/14: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 26 marca 2015 r. – Coedo Suárez/Rada (Służba publiczna — Urzędnicy — Postępowanie dyscyplinarne — Kara dyscyplinarna — Usunięcie ze stanowiska z obniżeniem renty inwalidzkiej — Proporcjonalny charakter kary — Oczywisty błąd w ocenie — Pojęcie zachowania urzędnika w toku kariery zawodowej — Poszanowanie godzin pracy).	43
2015/C 155/63	Sprawa F-41/14: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 26 marca 2014 r. – CW/Parlament (Służba publiczna — Urzędnicy — Sprawozdanie z oceny — Oczywiste błędy w ocenie — Nadużycie władzy — Mobbing — Decyzja w sprawie przyznania punktu za osiągnięcia)	43
2015/C 155/64	Sprawa F-143/14: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 25 marca 2015 r. – Singou/Rada (Służba publiczna — Członek personelu kontraktowego — Odrzucenie skargi na mobbing — Nieprzedłużenie umowy o pracę — Brak zażalenia — Oczywista niedopuszczalność) . . .	44

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2015/C 155/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 146 z 4.5.2015

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 138 z 27.4.2015

Dz.U. C 127 z 20.4.2015

Dz.U. C 118 z 13.4.2015

Dz.U. C 107 z 30.3.2015

Dz.U. C 96 z 23.3.2015

Dz.U. C 89 z 16.3.2015

Teksty te są dostępne na stronie internetowej

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 19 marca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – L. Kik/Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-266/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Zabezpieczenie społeczne — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Umowa zawarta między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Konfederacją Szwajcarską z drugiej strony w sprawie swobodnego przepływu osób — Obywatel państwa członkowskiego, w którym zamieszkuje, pracujący w charakterze pracownika najemnego na pokładzie statku-platformy do układania rurociągów pływającego pod banderą państwa trzeciego — Pracownik zatrudniony początkowo przez przedsiębiorstwo mające siedzibę w Niderlandach, a następnie przez przedsiębiorstwo z siedzibą w Szwajcarii — Praca świadczona początkowo nad szelfem kontynentalnym przypadającym na państwo trzecie, a następnie na wodach międzynarodowych i nad częścią szelfu kontynentalnego przypadającego na pewne państwa członkowskie — Podmiotowy zakres zastosowania tego rozporządzenia — Ustalenie właściwego ustawodawstwa)

(2015/C 155/02)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: L. Kik

Druga strona postępowania: Staatssecretaris van Financiën

Sentencja

- 1) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w wersji zmienionej i uaktualnionej rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., ze zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem Rady (WE) nr 307/1999 z dnia 8 lutego 1999 r., należy interpretować w ten sposób, że pracownik najemny, który – tak jak L. Kik – jest obywatelem państwa członkowskiego, w którym zamieszkuje i gdzie jego dochody podlegają opodatkowaniu, który pracuje na pokładzie statku-platformy do układania rurociągów pływającego pod banderą państwa trzeciego i nawigującego w różnych obszarach świata, w szczególności na wysokości części szelfu kontynentalnego przypadającego na pewne państwa członkowskie, poprzednio zatrudniony przez przedsiębiorstwo mające siedzibę w państwie członkowskim jego miejsca zamieszkania, który zmienia pracodawcę i obecnie jest zatrudniony przez przedsiębiorstwo z siedzibą w Szwajcarii, w dalszym ciągu zamieszkując w tym samym państwie członkowskim i pływając na tym samym statku, jest objęty podmiotowym zakresem zastosowania tego rozporządzenia nr 1408/71, w wersji zmienionej i uaktualnionej rozporządzeniem nr 118/97, ze zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem nr 307/1999.

- 2) Przepisy regulujące ustalenie właściwego ustawodawstwa krajowego zawarte w tytule II rozporządzenia nr 1408/71 należy interpretować w ten sposób, że obywatel państwa członkowskiego albo Konfederacji Szwajcarskiej, a więc państwa traktowanego dla celów stosowania tego rozporządzenia jak państwo członkowskie, który wykonuje pracę najemną na pokładzie statku pływającego pod banderą państwa trzeciego i poza terytorium Unii, włącznie z obszarem nad szelfem kontynentalnym państwa członkowskiego, lecz zatrudniony przez przedsiębiorstwo z siedzibą na terytorium Konfederacji Szwajcarskiej, podlega ustawodawstwu państwa siedziby swojego pracodawcy. Jednakże w okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym, w sytuacji gdy zastosowanie tego rozporządzenia powodowałoby objęcie systemem ubezpieczenia dobrowolnego, bądź nie powodowałoby objęcia żadnym systemem zabezpieczenia społecznego, obywatel ten podlegałby wyłącznie ustawodawstwu państwa członkowskiego miejsca swojego zamieszkania.

(¹) Dz.U. C 207 z 20.7.2013.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 marca 2015 r. – Dole Food Company, Inc., Dole Fresh Fruit Europe, dawniej Dole Germany OHG/Komisja Europejska

(Sprawa C-286/13 P) (¹)

(Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Europejski rynek bananów — Koordynacja w ustalaniu cen referencyjnych — Obowiązek uzasadnienia — Spóźnione uzasadnienie — Spóźnione przedstawienie dowodów — Prawo do obrony — Zasada równości broni — Zasady ustalania stanu faktycznego — Przeinaczenie faktów — Ocena dowodów — Struktura rynku — Ciężący na Komisji obowiązek wskazania elementów wymiany informacji stanowiących ograniczenie konkurencji ze względu na cel — Ciężar dowodu — Obliczanie grzywien — Uwzględnienie sprzedaży spółek zależnych nieuczestniczących w naruszeniu — Dwukrotne uwzględnienie sprzedaży tych samych bananów)

(2015/C 155/03)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Dole Food Company, Inc., Dole Fresh Fruit Europe, dawniej Dole Germany OHG (przedstawiciel: J.-F. Bellis, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Kellerbauer i P. Van Nuffel, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Dole Food Company, Inc., oraz Dole Fresh Fruit Europe, dawniej Dole Germany OHG, zostają solidarnie obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 252 z 31.8.2013.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 19 marca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria – Węgry) – E.ON Földgáz Trade Zrt/Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal

(Sprawa C-510/13) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Rynek wewnętrzny gazu ziemnego — Dyrektywa 2003/55/WE — Artykuł 25 — Dyrektywa 2009/73/WE — Artykuły 41 i 54 — Stosowanie w czasie — Rozporządzenie (WE) nr 1775/2005 — Artykuł 5 — Mechanizmy alokacji zdolności przesyłowej i zarządzania ograniczeniami w przesyłach — Decyzja urzędu regulacji — Prawo do wniesienia skargi — Skarga spółki posiadającej pozwolenie na przesył gazu ziemnego — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuł 47 — Prawo do skutecznej ochrony sądowej przed decyzją urzędu regulacji]

(2015/C 155/04)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Kúria

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: E.ON Földgáz Trade Zrt

Strona pozwana: Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal

Sentencja

- 1) Dyrektywę 2009/73/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającą dyrektywę 2003/55/WE, której termin transpozycji upływał w dniu 3 marca 2011 r., a w szczególności nowowprowadzony w niej art. 41 ust. 17, należy interpretować w ten sposób, że dyrektywy tej nie stosuje się do nierozstrzygniętej jeszcze w tym dniu skargi na decyzję urzędu regulacji, taką jak w postępowaniu głównym, wydaną przed upływem tego terminu transpozycji.
- 2) Artykuł 5 rozporządzenia (WE) nr 1775/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 września 2005 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego w związku z załącznikiem do tego rozporządzenia oraz z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że przepisy te stoją na przeszkodzie krajowemu uregulowaniu dotyczącemu wnoszenia skarg do sądu właściwego w celu kontroli zgodności z prawem aktów urzędu regulacji, które to uregulowanie, w okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym, nie pozwala uznać legitymacji przedsiębiorcy takiego jak E.ON Földgáz do wniesienia skargi na decyzję tegoż urzędu regulacji dotyczącą kodeksu sieci gazowej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 15 z 18.1.2014.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 17 marca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Työtuomioistuim – Finlandia) – Auto- ja Kuljetusalan Työntekijäliitto AKT ry/Öljytuote ry, Shell Aviation Finland Oy

(Sprawa C-533/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Dyrektywa 2008/104/WE — Praca tymczasowa — Artykuł 4 ust. 1 — Zakazy i ograniczenia dotyczące korzystania z pracy pracowników tymczasowych — Uzasadnienia — Względy interesu ogólnego — Obowiązek przeprowadzenia przeglądu — Zakres)

(2015/C 155/05)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Työtuomioistuim

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Auto- ja Kuljetusalan Työntekijäliitto AKT ry

Strona pozwana: Öljytuote ry, Shell Aviation Finland Oy

Sentencja

Artykuł 4 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/104/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie pracy tymczasowej należy interpretować w ten sposób, że:

- jest on skierowany wyłącznie do właściwych organów państw członkowskich, nakładając na nie obowiązek przeprowadzenia przeglądu ich ustawodawstwa krajowego, celem zapewnienia, że ewentualne zakazy lub ograniczenia dotyczące korzystania z pracy tymczasowej są uzasadnione, i w związku z tym
- nie nakłada on na sądy krajowe obowiązku niestosowania jakichkolwiek przepisów prawa krajowego zawierających zakazy lub ograniczenia dotyczące korzystania z pracy pracowników tymczasowych, które nie są uzasadnione przez względy interesu ogólnego w rozumieniu tegoż art. 4 ust. 1.

⁽¹⁾ Dz.U. C 352 z 30.11.2013.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 19 marca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégium – Węgry) – OTP Bank Nyrt/Magyar Állam, Magyar Államkincstár

(Sprawa C-672/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Pomoc państwa — Artykuł 107 ust. 1 TFUE — Pojęcie pomocy państwa — Przyznana przed przystąpieniem Węgier do Unii Europejskiej pomoc mieszkaniowa dla pewnych kategorii gospodarstw domowych — Rozliczanie pomocy przez instytucję kredytową w zamian za przyznaną gwarancję państwową — Artykuł 108 ust. 3 TFUE — Środek, który nie został uprzednio zgłoszony Komisji Europejskiej — Niezgodność z prawem)

(2015/C 155/06)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégium

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: OTP Bank Nyrt

Strona pozwana: Magyar Állam, Magyar Államkincstár

Sentencja

Udzielona wyłącznie instytucjom kredytowym gwarancja przyznana przez państwo węgierskie w § 25 ust. 1 i 2 dekretu rządowego nr 12/2001 z dnia 31 stycznia 2001 r. regulującego kwestię pomocy mającej na celu ułatwienie zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych ma a priori znamiona pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE. Niemniej jednak do sądu odsyłającego należy przeprowadzenie oceny tego, czy rzeczywiście gwarancja ta ma charakter selektywny, w szczególności poprzez ustalenie tego, czy w efekcie zmiany dekretu z 2001 r., jaka miała zostać dokonana w 2008 r., gwarancja ta mogła zostać przyznana również podmiotom gospodarczym innym niż tylko instytucje kredytowe i, jeśli rzeczywiście miało to miejsce, czy za pomocą tej okoliczności można zakwestionować selektywny charakter tej gwarancji.

Przy założeniu, iż sąd odsyłający uzna tę gwarancję za mającą znamiona pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, należy uznać taką gwarancję za nową pomoc, która na tej podstawie podlega przewidzianemu w art. 108 ust. 3 TFUE obowiązkowi uprzedniego zgłoszenia Komisji Europejskiej. Do sądu odsyłającego należy sprawdzenie tego, czy dane państwo członkowskie wywiązało się z tego obowiązku, i – jeśli sąd ten dojdzie do wniosku, że nie miało to miejsca – uznanie tej pomocy za przyznaną bezprawnie.

Zgodnie z prawem Unii beneficjentom gwarancji państwowej takiej jak ta rozpatrywana w postępowaniu głównym, która została przyznana z naruszeniem art. 108 ust. 3 TFUE i, co za tym idzie, stanowi pomoc przyznaną bezprawnie, nie przysługuje środek zaskarżenia

(¹) Dz.U. C 85 z 22.3.2014.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 19 marca 2015 r. – Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug/Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa C-182/14 P) (¹)

[Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Zgłoszenie do rejestracji słownego wspólnotowego znaku towarowego MAGNEXT — Sprzeciw właściciela wcześniejszego słownego krajowego znaku towarowego MAGNET 4 — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd]

(2015/C 155/07)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug (przedstawiciele: A. Nordemann i M. Maier, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: V. Melgar, pełnomocnik)

Sentencja

- 1) Punkt 4 sentencji wyroku Sądu Unii Europejskiej *Mega Brands/OHIM – Diset (MAGNEXT)* (T-604/11 i T-292/12, EU: T:2014:56) zostaje uchylony.
- 2) Sprawa zostaje skierowana do ponownego rozpoznania przez Sąd Unii Europejskiej.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 223 z 14.7.2014.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Wuppertal (Niemcy) w dniu 2 lutego 2015 r. – Hartmut Frenzel/Marina Oolderhuuske BV

(Sprawa C-39/15)

(2015/C 155/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Wuppertal

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Hartmut Frenzel

Strona pozwana: Resort Marina Oolderhuuske BV

Mocą postanowienia Trybunału z dnia 26 lutego 2015 r. sprawa została wykreślona.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny (Polska) w dniu 2 lutego 2015 r. – Minister Finansów przeciwko BRE Ubezpieczenia Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie

(Sprawa C-40/15)

(2015/C 155/09)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Minister Finansów

Strona pozwana: BRE Ubezpieczenia Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 135 ust.1 lit. a dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że usługi takie jak w niniejszej sprawie, świadczone na rzecz zakładu ubezpieczeń przez podmiot trzeci, w imieniu i na rzecz ubezpieczyciela, który to podmiot nie pozostaje w żadnym stosunku prawnym z ubezpieczonym, objęte są zwolnieniem, o którym mowa w tym przepisie?

⁽¹⁾ Dz. Urz. L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresný súd Dunajská Streda (Słowacja) w dniu 2 lutego 2015 r. – Home Credit Slovakia a. s./Klára Bíróová

(Sprawa C-42/15)

(2015/C 155/10)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Okresný súd Dunajská Streda

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Home Credit Slovakia a. s.

Strona pozwana: Klára Bíróová

Pytania prejudycjalne

1. Czy pojęcia „forma papierowa” i „inny trwały nośnik”, o których mowa w art. 10 ust. 1 [w związku z art. 3 lit. m)] dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.U. z 22.5.2008, L 133, s. 66; zwanej dalej „dyrektywą 2008/48/WE”) należy interpretować w ten sposób, że obejmują

- nie tylko tekst (fizycznego, „hard copy”) dokumentu podpisanego przez strony umowy, który zawiera elementy (informacje) wymagane w art. 10 ust. 2 lit. a)–v), dyrektywy, ale także
- jakikolwiek inny dokument, do którego wspomniany tekst odsyła, a który zgodnie z prawem krajowym stanowi integralną część porozumienia umownego (na przykład sporządzony przez kredytodawcę dokument zawierający „ogólne warunki umowy”, „warunki kredytu”, „zestawienie kosztów”, „harmonogram płatności rozłożonych na raty”), nawet jeżeli taki dokument sam w sobie nie spełnia wymogu „formy pisemnej” zgodnie z prawem krajowym (na przykład z tego względu, że nie jest podpisana przez strony umowy)?

2. W świetle odpowiedzi na pytanie pierwsze:

Czy art. 10 ust. 1 i 2 dyrektywy 2008/48/WE, w związku z jej art. 1, zgodnie z którym dyrektywa ma na celu pełną harmonizację w tej dziedzinie, należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu lub praktyce, które

- wymagają, by wszystkie elementy umowy przewidziane w art. 10 ust. 2 lit. a)–v) były zawarte w jednym dokumencie spełniającym wymóg „formy pisemnej” zgodnie z prawem danego państwa członkowskiego (to jest zasadniczo w dokumencie podpisanym przez strony umowy) oraz

- nie przyznają pełnych skutków prawnych umowie o kredyt konsumencki jedynie z tego powodu, że część wspomnianych elementów nie jest zawarta w takim podpisanym dokumencie, nawet w wypadku gdy takie elementy (lub ich część) są zawarte w odrębnym dokumencie (na przykład zawierającym „ogólne warunki umowy”, „warunki kredytu”, „zestawienie kosztów”, „harmonogram płatności rozłożonych na raty”, sporządzonym przez kredytodawcę), mimo iż: (i) sama pisemna umowa odsyła do takiego dokumentu, (ii) są spełnione przewidziane w prawie krajowym warunki włączenia takiego dokumentu jako części umowy oraz (iii) tym samym, zawarta umowa o kredyt konsumencki spełnia jako całość wymóg sporządzenia porozumienia na „innym trwałym nośniku” zgodnie z art. 10 ust. 1 dyrektywy?

3. Czy art. 10 ust. 2 lit. h) dyrektywy 2008/48/WE należy interpretować w ten sposób, że dane wymagane tym przepisem (konkretnie: „częstotliwość płatności”)

- powinny być określone w warunkach danej konkretnej umowy [zasadniczo ze wskazaniem konkretnych dat (dzień, miesiąc, rok) wymagalności poszczególnych rat], lub
- jest wystarczające, by umowa zawierała ogólne odesłanie do obiektywnie możliwych do zidentyfikowania parametrów, z których można wywieść takie dane (na przykład warunkiem „miesięczne raty są należne najpóźniej do 15. dnia każdego miesiąca kalendarzowego”, „pierwsza rata jest należna w terminie jednego miesiąca od dnia podpisania umowy, a każda kolejna rata jest zawsze należna w terminie jednego miesiąca od dnia płatności poprzedniej raty” lub innymi podobnymi sformułowaniami)?

4. Jeśli wykładnia dokonana w pytaniu trzecim tiret drugie jest prawidłowa:

Czy art. 10 ust. 2 lit. h) dyrektywy 2008/48/WE należy interpretować w ten sposób, że dane wymagane na podstawie takiego przepisu (w szczególności „częstotliwość płatności”) mogą być zawarte także w odrębnym dokumencie, do którego odsyła umowa spełniająca wymóg formy pisemnej (zgodnie z art. 10 ust. 1 dyrektywy), ale który nie musi sam w sobie koniecznie spełniać takiego wymogu (to jest zasadniczo nie musi być podpisany przez strony umowy; na przykład może chodzić o sporządzony przez kredytodawcę dokument zawierający „ogólne warunki umowy”, „warunki kredytu”, „zestawienie kosztów”, „harmonogram płatności rozłożonych na raty”)?

5. Czy art. 10 ust. 2 lit. i) w związku z lit. h) dyrektywy 2008/48/WE należy interpretować w ten sposób, że

- umowa o kredyt na czas określony, w której spłata/spłata kapitału pożyczki następuje w ramach spłaty poszczególnych rat, nie musi koniecznie zawierać w momencie zawierania umowy dokładnego wskazania części każdej raty przeznaczonej na spłatę kapitału pożyczki oraz części przeznaczonej na zapłatę odsetek zwykłych i opłat (to jest harmonogram płatności rozłożonych na raty/tabela spłat nie stanowi koniecznie integralnej części umowy), ale takie dane mogą być wskazane w harmonogramie płatności rozłożonych na raty/tabeli spłat, którą kredytodawca przedstawia dłużnikowi na jego wniosek, czy też w ten sposób, że
- art. 10 ust. 2 lit. h) zapewnia dłużnikowi dodatkowe prawo żądania zestawienia w formie tabeli spłat w odniesieniu do konkretnie wskazanego dnia w okresie obowiązywania umowy o kredyt, niemniej jednak takie prawo nie zwalnia stron umowy z obowiązku ujęcia już w samej umowie poszczególnych planowanych rat w rozbiciu na (należne na podstawie umowy o kredyt w okresie jej obowiązywania) spłatę kapitału i spłatę odsetek zwykłych oraz opłat, w sposób zindywidualizowany dla konkretnej rozpatrywanej umowy?

6. Jeśli wykładnia dokonana w pytaniu piątym tiret pierwsze jest prawidłowa:

Czy takie pytanie objęte jest zakresem pełnej harmonizacji realizowanej dyrektywą 2008/48/WE, skutkiem czego państwo członkowskie zgodnie z jej art. 22 ust. 1 nie może wymagać, by umowa o kredyt zawierała dokładne wskazanie części każdej raty przeznaczonej na spłatę kapitału oraz części przeznaczonej na zapłatę odsetek zwykłych i opłat (to jest, by harmonogram płatności rozłożonych na raty/tabela spłat stanowiły integralną część umowy)?

7. Czy art. 1 dyrektywy 2008/48/WE, zgodnie z którym dyrektywa realizuje pełną harmonizację w tej dziedzinie lub art. 23 tej dyrektywy, zgodnie z którym sankcje powinny być proporcjonalne, należy interpretować w ten sposób, że wspomniana dyrektywa stoi na przeszkodzie przepisowi krajowemu, zgodnie z którym brak większości wymaganych w art. 10 ust. 2 dyrektywy 2008/48/WE elementów umowy o kredyt skutkuje tym, iż przyznany kredyt uważa się za bezpłatny, efektem czego dłużnik jest zobowiązany do spłaty kredytodawcy tylko kapitału otrzymanego na podstawie umowy?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Celle (Niemcy) w dniu 6 lutego 2015 r. – Remondis GmbH & Co. KG Region Nord/Region Hannover

(Sprawa C-51/15)

(2015/C 155/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Celle

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca i wnosząca odwołanie: Remondis GmbH & Co. KG Region Nord

Strona pozwana i druga strona postępowania odwoławczego: Region Hannover

Interwenient: Zweckverband Abfallwirtschaft Region Hannover

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy umowa pomiędzy dwiema jednostkami samorządu terytorialnego, na podstawie której jednostki te w drodze statutu zakładają wspólny związek celowy z odrębną osobowością prawną, który od tego momentu na własną odpowiedzialność zapewnia wykonanie określonych zadań, należących dotychczas do zainteresowanych jednostek, stanowi „zamówienie publiczne” w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi ⁽¹⁾, jeżeli to przeniesienie zadań dotyczy usług w rozumieniu tej dyrektywy i następuje odpłatnie, związek celowy realizuje działania wykraczające poza zapewnienie wykonania zadań, które uprzednio należały do zainteresowanych jednostek, a przeniesienie zadań nie należy do „dwóch rodzajów zamówień”, które – mimo że są udzielane przez instytucje publiczne – według orzecznictwa Trybunału (ostatnio wyrok Piepenbrock, C-386/11 ⁽²⁾, pkt 33 i nast.) nie wchodzi w zakres stosowania unijnego prawa zamówień publicznych?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej: Czy pytanie, czy utworzenie związku celowego i związane z tym przeniesienie na niego zadań w drodze odstępstwa nie wchodzi w zakres stosowania unijnego prawa zamówień publicznych, na zasadach, które wypracował Trybunał w odniesieniu do umów pomiędzy instytucją publiczną a prawnie odrębnym od niej podmiotem, według których zastosowanie unijnego prawa zamówień publicznych jest wyłączone, gdy instytucja sprawuje nad danym podmiotem podobną kontrolę jak nad jej własnymi służbami, a wskazany podmiot jednocześnie zasadniczo działa na rzecz instytucji, która (które) posiada(ją) w nim udziały (zob. podobnie m.in. wyrok Teckal, C-107/98 ⁽³⁾, pkt 50), czy też zastosowanie znajdują zasady, jakie wypracował Trybunał w odniesieniu do umów, które ustanawiają współpracę między instytucjami publicznymi, mającą za przedmiot zapewnienie wykonania przez nie wspólnej misji publicznej (zob. wyrok Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lecce i in., C-159/11 ⁽⁴⁾, pkt 34 i nast.)?

⁽¹⁾ Dz.U. L 134, s. 114.

⁽²⁾ ECLI:EU:C:2013:385.

⁽³⁾ ECLI:EU:C:1999:562

⁽⁴⁾ ECLI:EU:C:2012:817

**Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 11 grudnia 2014 r. w sprawie T-203/13
Heli-Flight GmbH & Co. KG/Europejska Agencja Bezpieczeństwa Lotniczego (EASA), wniesione
w dniu 11 lutego 2015 r. przez Heli-Flight GmbH & Co. KG**

(Sprawa C-61/15 P)

(2015/C 155/12)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Heli-Flight GmbH & Co. KG (przedstawiciel: adwokat T. Kittner)

Druga strona postępowania: Europejska Agencja Bezpieczeństwa Lotniczego (EASA)

Żądania wnoszącego odwołanie

1. Wnosząca odwołanie wnosi o:

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 11 grudnia 2014 r. w sprawie Heli-Flight GmbH & Co. KG/Europejska Agencja Bezpieczeństwa Lotniczego (EASA) i stwierdzenie nieważności doręczonej wnoszącej odwołanie decyzji drugiej strony postępowania z dnia 13 stycznia 2012 r. w sprawie oddalenia wniosku wnoszącej odwołanie mającego na celu uzyskanie zatwierdzenia warunków lotu, złożonego w odniesieniu do helikoptera typu Robinson R66 (numer serii 0034);
- uchylenie wyroku Sądu z dnia 11 grudnia 2014 r. w sprawie Heli-Flight GmbH & Co. KG/Europejska Agencja Bezpieczeństwa Lotniczego (EASA) i przyznanie wnoszącej odwołanie od EAS-y odszkodowania za szkodę, jaką wnosząca odwołanie poniosła w następstwie wydania decyzji odmownej.

2. pomocniczo,

- uchylenie wyroku wskazanego w pkt. 1 i stwierdzenie nieważności decyzji wskazanej w pkt 1 w zakresie, w którym utrzymano w mocy decyzję drugiej strony postępowania;
- uchylenie wyroku wskazanego w pkt. 1 w zakresie, w którym utrzymano w mocy decyzję izby odwoławczej drugiej strony postępowania z dnia 17 grudnia 2012 r., sygn. AP/01/2012, doręczonej wnoszącej odwołanie w dniu 27 grudnia 2012 r.;
- uchylenie wyroku wskazanego w pkt. 1 i stwierdzenie nieważności decyzji izby odwoławczej drugiej strony postępowania, w zakresie w którym:
 - utrzymano w mocy decyzję izby odwoławczej drugiej strony postępowania,
 - wnosząca odwołanie została obciążona kosztami postępowania,
- oraz uwzględnienie żądań wnoszącej odwołanie wniesionych w pierwszej instancji.

3. ewentualnie, uchylenie wyroku wskazanego w pkt. 1 i przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania.

4. obciążenie drugiej strony postępowania kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Sąd niezgodnie z prawem zinterpretował skargę wnoszącej odwołanie w ten sposób, że jest skierowana jedynie przeciwko decyzji izby odwoławczej i w związku z tym naruszył art. 50 rozporządzenia (WE) nr 216/2008⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lutego 2008 r.

Ponadto sąd naruszył zasadę badania z urzędu poprzez oparcie się przy wyjaśnieniu stanu faktycznego jedynie na twierdzeniach stron. W szczególności Sąd nie zajmował się pytaniem, czy helikopter marki Robinson R66 mógł być pilotowany bezpiecznie.

Wyrok Sądu należy uchylić również z tego względu, że narusza prawo materialne Unii poprzez błędne zastosowanie do niniejszej sprawy zasad oceny „złożonych kwestii gospodarczych”. Orzecznictwo wydane w tym zakresie (między innymi wyrok z dnia 17 września 2007 r., T-201/04 ⁽²⁾, Microsoft/Komisja, pkt 87 i nast.) nie ma zastosowania do niniejszej sprawy. W rozpatrywanym przypadku nie chodzi ani o zasady konkurencji, ani o decyzje Komisji. Nie chodzi tu nawet o „złożoną kwestię techniczną”, gdyż ani druga strona postępowania, ani izba odwoławcza nie zajmowały się tego rodzaju kwestiami.

Sąd uznał wreszcie, że odpowiedzialność odszkodowawcza nie zachodzi, gdy nie są spełnione wszystkie przesłanki obowiązku naprawienia szkody określonego w art. 340 TFUE. Błędy Sądu związane ze skargą o stwierdzenie nieważności przekładają się w związku z tym na oddalenie żądania odszkodowawczego. Ponieważ Sąd powinien był stwierdzić nieważność zarówno pierwotnej decyzji, jak również decyzji izby odwoławczej, powinien był on również uwzględnić żądanie odszkodowawcze.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego oraz uchylające dyrektywę Rady 91/670/EEG, rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 i dyrektywę 2004/36/WE, Dz.U. L 79, s. 1.

⁽²⁾ ECLI:EU:T:2007:289.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 18 lutego 2015 r. – OJSC Rosneft Oil Company/Her Majesty's Treasury, Secretary of State for Business, Innovation and Skills, The Financial Conduct Authority

(Sprawa C-72/15)

(2015/C 155/13)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: OJSC Rosneft Oil Company

Druga strona postępowania: Her Majesty's Treasury, Secretary of State for Business, Innovation and Skills, The Financial Conduct Authority

Pytania prejudycjalne

Przedłożone pytania dotyczą decyzji Rady 2014/512/WPZiB ⁽¹⁾, zmienionej decyzją Rady 2014/659/WPZiB ⁽²⁾ oraz decyzją Rady 2014/872/WPZiB ⁽³⁾ (zwanych dalej łącznie „decyzją”), i rozporządzenia (UE) nr 833/2014 ⁽⁴⁾, zmienionego rozporządzeniem (UE) nr 960/2014 ⁽⁵⁾ oraz rozporządzeniem (UE) nr 1290/2014 ⁽⁶⁾ (zwanych dalej łącznie „rozporządzeniem UE”). Pytania są następujące:

- 1) Czy przy uwzględnieniu w szczególności art. 19 ust. 1 TUE, art. 24 TUE, art. 40 TUE, art. 47 [Karty podstawowych praw Unii Europejskiej] i art. 275 akapit drugi TFUE Trybunał Sprawiedliwości jest właściwy do wydania orzeczenia w trybie prejudycjalnym na podstawie art. 267 TFUE w sprawie ważności art. 1 ust. 2 lit. b)–d), art. 1 ust. 3, art. 4, 4a i 7 oraz załącznika III do decyzji?

- 2) a) Czy jeden lub więcej z następujących przepisów (zwanym dalej „mającymi znaczenie środkami”) rozporządzenia UE oraz – w zakresie, w jakim Trybunał jest właściwy – decyzji, jest nieważny:
- i) artykuły 4 i 4a decyzji;
 - ii) artykuły 3, 3a, art. 4 ust. 3 i 4 oraz załącznik II do rozporządzenia UE; (zwane dalej łącznie „przepisami dotyczącymi sektora naftowego”);
 - iii) artykuł 1 ust. 2 lit. b)–d), art. 1 ust. 3 oraz załącznik III do decyzji;
 - iv) artykuł 5 ust. 2 lit. b)–d), art. 5 ust. 3 oraz załącznik VI do rozporządzenia UE; (zwane dalej łącznie „przepisami dotyczącymi papierów wartościowych i pożyczek”);
 - v) artykuł 7 decyzji; oraz
 - vi) artykuł 11 rozporządzenia UE.
- 2) b) Czy w zakresie, w jakim mające znaczenie środki są ważne, sprzeczne z zasadą pewności prawa i zasadą nulla poena sine lege certa jest nakładanie przez państwo członkowskie sankcji karnych na podstawie art. 8 rozporządzenia UE, zanim zakres danego przestępstwa został w wystarczającym stopniu wyjaśniony przez Trybunał Sprawiedliwości?
- 3) W zakresie, w jakim mające znaczenie zakazy lub ograniczenia, o których mowa w pytaniu 2a), są ważne:
- a) Czy termin „pomoc finansowa” użyty w art. 4 ust. 3 rozporządzenia UE obejmuje przetwarzanie płatności przez bank lub inną instytucję finansową?
 - b) Czy art. 5 rozporządzenia UE zakazuje emisji lub innych transakcji, których przedmiotem są globalne kwity depozytowe („GDR-y”) wydane w dniu 12 września 2014 r. lub po tym dniu na podstawie umowy depozytowej z jednym z podmiotów wymienionych w załączniku VI w odniesieniu do akcji w jednym z tych podmiotów, jeśli akcje takie zostały wyemitowane przed dniem 12 września 2014 r.?
 - c) Jeśli Trybunał uzna, że istnieje brak jasności, który może zostać odpowiednio usunięty przez Trybunał poprzez udzielenie dalszych wskazówek, jaka jest prawidłowa wykładnia terminów „łupki” i „wody o głębokości przekraczającej 150 metrów” użytych w art. 4 decyzji oraz art. 3 i 3a rozporządzenia UE? W szczególności, jeśli TSUE uzna to za konieczne i stosowne, czy może on dokonać geologicznej wykładni terminu „łupki”, która powinna być stosowana przy wdrażaniu rozporządzenia, oraz wyjaśnić, czy pomiaru „wód o głębokości przekraczającej 150 metrów” należy dokonywać od miejsca wiercenia czy od innego miejsca?

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2014/512/WPZiB z dnia 31 lipca 2014 r. dotycząca środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. L 229, s. 13).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2014/659/WPZiB z dnia 8 września 2014 r. zmieniająca decyzję 2014/512/WPZiB dotyczącą środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. L 271, s. 54).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2014/872/WPZiB z dnia 4 grudnia 2014 r. zmieniająca decyzję 2014/512/WPZiB dotyczącą środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie oraz decyzję 2014/659/WPZiB zmieniającą decyzję 2014/512/WPZiB (Dz.U. L 349, s. 58).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 833/2014 z dnia 31 lipca 2014 r. dotyczące środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. L 229, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 960/2014 z dnia 8 września 2014 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 833/2014 dotyczące środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. L 271, s. 3).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1290/2014 z dnia 4 grudnia 2014 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 833/2014 dotyczące środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 960/2014 zmieniające rozporządzenie (UE) nr 833/2014 (Dz.U. L 349, s. 20).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Oradea (Rumunia) w dniu 18 lutego 2015 r. – SC Vicdantrans SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj Napoca prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bihor, Administrația Fondului pentru Mediu

(Sprawa C-73/15)

(2015/C 155/14)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Oradea

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SC Vicdantrans SRL

Strona pozwana: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj Napoca prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bihor, Administrația Fondului pentru Mediu

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 110 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie wprowadzeniu przez państwo członkowskie tzw. „podatku środowiskowego”, takiego jak ustanowiony w OUG [Ordonanța de urgență a Guvernului (dekretie z mocą ustawy)] nr 9/2013 stosowanego przy rejestracji używanych pojazdów silnikowych pochodzących z innego państwa członkowskiego lub przy przeniesieniu prawa własności używanych pojazdów silnikowych nabytych na rynku krajowym, lecz z którego zapłaty są zwolnione używane pojazdy silnikowe nabyte na rynku krajowym, w odniesieniu do których został już zapłacony analogiczny podatek, sprzeczny z prawem Unii, który nie został zwrócony?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Baden-Württemberg (Niemcy) w dniu 20 lutego 2015 r. – Robert Fuchs AG/Hauptzollamt Lörrach

(Sprawa C-80/15)

(2015/C 155/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Baden-Württemberg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Robert Fuchs AG

Strona pozwana: Hauptzollamt Lörrach

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 555 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r.⁽¹⁾, ustanawiającego przepisy w celu wykonania kodeksu celnego w wersji rozporządzenia Komisji (WE) nr 2286/2003 z dnia 18 grudnia 2003 r.⁽²⁾, (Dz. U. L 343, s. 1) należy interpretować w ten sposób, że odpłatne loty szkoleniowe helikopterami, podczas których na pokładzie znajdują się kursant i instruktor lotu, powinny być także uznawane za użycie środka transportu w celach handlowych?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego wspólnotowy kodeks celný; Dz.U. L 253, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2286/2003 z dnia 18 grudnia 2003 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego wspólnotowy kodeks celný; Dz. U. L 343, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) w dniu 25 lutego 2015 r. – Sven Mathys/De Grave Antverpia NV

(Sprawa C-92/15)

(2015/C 155/16)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van beroep te Antwerpen

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący apelację: Sven Mathys

Druga strona postępowania: De Grave Antverpia NV

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 3 belgijskiej ustawy z dnia 5 maja 1936 r. w sprawie czarterowania w żegludze śródlądowej jest zgodny z art. 1 i 2 dyrektywy 96/75/WE⁽¹⁾, gdy osoba, która nie jest ani właścicielem, ani armatorem statku żeglugi śródlądowej, zawiera jako przewoźnik umowę przewozu towarów na śródlądowych drogach wodnych i nie występuje w charakterze pośrednika „czarterującego” w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 5 maja 1936 r.?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 96/75/WE z dnia 19 listopada 1996 r. w sprawie systemów czarterowania i wyznaczania stawek przewozowych w krajowej i międzynarodowej żegludze śródlądowej we Wspólnocie (Dz.U. L 304, s. 12).

Odwołanie od postanowienia Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 2 lutego 2015 r. w sprawie T-577/14, Gascogne Sack Deutschland i Gascogne/Unia Europejska, wniesione w dniu 11 marca 2015 r. przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

(Sprawa C-125/15 P)

(2015/C 155/17)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (przedstawiciele: A.V. Placco i E. Beysen, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Gascogne Sack Deutschland GmbH i Gascogne

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie postanowienia Sądu (trzecia izba) z dnia 2 lutego 2015 r. wydanego w sprawie T-577/14, Gascogne Sack Deutschland i Gascogne/Unia Europejska, w zakresie w jakim oddała ono żądania od drugiego do czwartego sformułowane przez TSUE w jego wniosku złożonym do Sądu na podstawie art. 114 regulaminu postępowania przed Sądem;
- uwzględnienie wskazanych żądań, a mianowicie:
 - tytułem żądania głównego, w ostatecznym rozstrzygnięciu sporu odrzucenie skargi Gascogne Sack Deutschland GmbH i Groupe Gascogne S.A. o odszkodowanie jako niedopuszczalnej, w zakresie w jakim jest skierowana przeciwko TSUE (jako przedstawicielowi Unii);
 - tytułem ewentualnym, na wypadek gdyby Trybunał Sprawiedliwości uznał, że fakt, iż niniejsze odwołanie jest skierowane przeciwko TSUE, a nie przeciwko Komisji (jako przedstawicielowi Unii), nie ma wpływu na jego dopuszczalność, lecz że Sąd orzekając w przedmiocie kwestii incydentalnej podniesionej przed nim przez TSUE powinien był zarządzić zastąpienie TSUE przez Komisję jako stronę pozwaną, skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd w celu orzeczenia w przedmiocie skargi Gascogne Sack Deutschland GmbH i Groupe Gascogne S.A. o odszkodowanie, przy zachowaniu kwestii prawnych podlegających rozstrzygnięciu przez Trybunał Sprawiedliwości;

- obciążenie Gascogne Sack Deutschland GmbH i Groupe Gascogne S.A. kosztami poniesionymi przez TSUE w postępowaniu w pierwszej instancji oraz w postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojego odwołania strona wnosząca odwołanie przywołuje dwa zarzuty oparte, po pierwsze, na nieposzanowaniu zasad dotyczących reprezentacji Unii przed jej sądami, a po drugie, na naruszeniu obowiązku uzasadnienia przez Sąd.

W ramach zarzutu pierwszego, opartego na nieposzanowaniu zasad dotyczących reprezentacji Unii przed jej sądami TSUE zauważa, że w braku wyraźnego przepisu szczegółowo regulującego reprezentację Unii przed jej sądami w ramach skarg wniesionych na podstawie art. 268 TFUE, zasady dotyczące takiej reprezentacji należy wywodzić z zasad ogólnych regulujących wykonywanie funkcji sądowniczej, w szczególności zasady prawidłowego administrowania wymiarem sprawiedliwości, a także zasad niezależności i bezstronności sędziowskiej.

W ramach zarzutu drugiego strona skarżąca podnosi, że w braku szczegółowego ustosunkowania się do argumentacji przedstawionej przed Sądem, opartej na znaczeniu wyroków C-40/12 P, *Gascogne Sack/Komisja* ⁽¹⁾ i C-58/12 P, *Groupe Gascogne/Komisja* ⁽²⁾, zaskarżone postanowienie narusza obowiązek uzasadnienia.

⁽¹⁾ EU:C:2013:768

⁽²⁾ EU:C:2013:770

Skarga wniesiona w dniu 12 marca 2015 r. – Komisja Europejska/Republika Portugalska

(Sprawa C-126/15)

(2015/C 155/18)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Braga da Cruz i F. Tomat, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że obejmując paczki papierosów, które już zostały opodatkowane i dopuszczone do konsumpcji w danym roku, zakazem wprowadzenia do obrotu i publicznej sprzedaży po upływie okresu – zbyt krótkiego – określonego w art. 27 rozporządzenia nr 1295/2007 ministerstwa finansów i administracji publicznej, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 7 i 9 akapit pierwszy oraz art. 39 ust. 3 dyrektywy 2008/118/WE ⁽¹⁾ w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego oraz naruszyła zasadę proporcjonalności.
- obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Artykuły 7 i 9 dyrektywy 2008/118/WE i zasada proporcjonalności

- Z art. 7 dyrektywy 2008/118/WE (zwanej dalej „dyrektywą”) wynika, że podatek akcyzowy od wyrobów tytoniowych staje się wymagalny w momencie dopuszczenia do konsumpcji, według obowiązującej wówczas stawki. Artykuł 9 dyrektywy stanowi, że stosuje się warunki wymagalności i stawki podatku akcyzowego obowiązujące w dniu, w którym podatek akcyzowy staje się wymagalny. Po dopuszczeniu do konsumpcji danych wyrobów regulacje podatkowe UE nie zawierają żadnych przepisów nadających państwom członkowskim prawo nakładania na te wyroby, uwzględniając moment dopuszczenia do konsumpcji, dodatkowego podatku akcyzowego w stosunku do już należnego lub ograniczania ich dystrybucji ze względów podatkowych.

- W Portugalii, zgodnie z rozporządzeniem nr 1295/2007 ministerstwa finansów i administracji publicznej (zwanym dalej „rozporządzeniem”), paczki papierosów posiadające przyklejoną banderolę z danego roku gospodarczego mogą być wprowadzane do obrotu i sprzedawane jedynie do końca trzeciego miesiąca roku następującego po tym wskazanym na banderoli, czyli po roku dopuszczenia do konsumpcji. Przejściowo, zgodnie z przepisami rozporządzenia, ustanowiono, że termin do sprzedaży upływa z końcem maja 2008 r. dla paczek papierosów opatrzonych banderolą z 2007 r. i z końcem kwietnia 2009 r. dla wyrobów z banderolą z 2008 r.
- W tym względzie Komisja stwierdza, że portugalskie przepisy naruszają art. 7 i 9 akapit pierwszy dyrektywy, choć nie wyklucza możliwości, że przepisy te są uzasadnione względami interesu publicznego.
- Jednak Komisja utrzymuje, że uzasadnienie tych przepisów podnoszone przez Portugalię w uprzednim postępowaniu administracyjnym (zapobieganie oszustwom podatkowym i unikaniu opodatkowania, ochrona zdrowia publicznego, zwalczanie nielegalnego handlu wyrobami tytoniowymi i zapewnienie wpływów z podatków) nie jest dopuszczalne, gdyż stanowi naruszenie zasady proporcjonalności.

2. Artykuł 39 ust. 3 dyrektywy 2008/118/WE i zasada proporcjonalności

- Artykuł 39 ust. 3 dyrektywy stanowi, że państwa członkowskie zapewniają, aby oznaczenia podatkowe nie stanowiły przeszkód dla swobodnego przemieszczania wyrobów akcyzowych. Zakaz zawarty w rozporządzeniu stwarza takie przeszkody, gdyż stanowi, że paczki papierosów z przyklejoną banderolą z danego roku gospodarczego mogą być sprzedawane i wprowadzane do obrotu tylko do końca trzeciego miesiąca roku następującego po tym wskazanym na banderoli. Obawa importerów, że nie uda im się pozbyć towaru, który nie może być sprzedawany, jeżeli ulegnie zmianie stawka akcyzy, może zniechęcać ich do normlanych zakupów, zwłaszcza z innych państw członkowskich, i w ten sposób mieć wpływ na handel w stopniu przekraczającym to, co niezbędne dla uniknięcia, na przykład, nadmiernego dopuszczenia do konsumpcji przed podniesieniem podatku akcyzowego.
- W związku z tym Komisja uważa, że zakaz sprzedaży i wprowadzania do obrotu wynikający z rozporządzenia stwarza przeszkody w swobodnym przemieszczaniu wyrobów w rozumieniu art. 39 ust. 3 dyrektywy i wykracza poza to, co niezbędne dla zapobieżenia uchylaniu się od opodatkowania, unikania opodatkowania lub nadużyciom. Jest więc on również niezgodny z art. 39 ust. 3 dyrektywy i narusza zasadę proporcjonalności.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylająca dyrektywę 92/12/EWG (Dz.U. L 9, s. 12).

Skarga wniesiona w dniu 13 marca 2015 r. – Królestwo Hiszpanii/Rada Unii Europejskiej

(Sprawa C-128/15)

(2015/C 155/19)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciele: L. Banciella Rodríguez-Miñón i A. Rubio González, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności zaskarżonego przepisu.
- Obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Naruszenie przez Radę przysługujących jej uprawnień dyskrejonalnych ze względu na ustanowienie w art. 3 i części 2 załącznika do rozporządzenia nr 1367/2014 ⁽¹⁾ uprawnień do połowów na lata 2015 i 2016 gatunków buławik czarny (RNG-Coryphaenoides rupestris) i buławik siwy (RHG-Macrourus berglax) odpowiednio w obszarach Vb, VI oraz VII i VIII, IX, X, XII oraz XIV, które to uprawnienia mają szkodliwy wpływ na względną stabilność połowów historycznych gatunku buławik siwy przez Królestwo Hiszpanii.
2. W przedmiocie poszanowania zasady proporcjonalności. Rozporządzenie 1367/2014 ma oczywiście nieproporcjonalny charakter w odniesieniu do ustalenia całości TAC dla dwóch gatunków buławika w obszarach Vb, VI oraz VII z jednej strony, a z drugiej strony w odniesieniu do obszarów VIII, IX, X, XII oraz XIV.
3. Naruszenie zasady równego traktowania. Naruszenie zasady niedyskryminacji w ustalaniu całości TAC dla dwóch gatunków buławika w zakresie, w jakim względem wymienionych przypadków instytucje europejskie nie poszanowały zasady względnej stabilności i jednostronnie nałożyły TAC bez uwzględnienia uzasadnionych żądań Królestwa Hiszpanii.

⁽¹⁾ Rady (UE) z dnia 15 grudnia 2014 r. ustalające na lata 2015 i 2016 uprawnienia do połowów dla unijnych statków rybackich dotyczące niektórych stad ryb głębinowych (Dz.U. L 366, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 20 stycznia 2015 r. w sprawie T-109/12, Królestwo Hiszpanii/Komisja, wniesione w dniu 24 marca 2015 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-139/15 P)

(2015/C 155/20)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Recchia i S. Pardo Quintillán, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Królestwo Hiszpanii

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu z dnia 20 stycznia 2015 r. w sprawie T-109/12, Hiszpania/Komisja.
- Przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania.
- Obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie złożone przez Komisję dotyczy wyroku Sądu z dnia 20 stycznia 2015 r. w sprawie **T-109/12**. W swym wyroku Sąd stwierdził nieważność decyzji Komisji **C(2011)9992** z dnia 22 grudnia 2011 r. zmniejszającej pomoc finansową przyznaną z Funduszu Spójności na niektóre projekty.

Komisja w uzasadnieniu odwołania podnosi dwa zarzuty. Tytułem głównym Komisja uważa, że Sąd naruszył prawo, stwierdziwszy, iż Komisja jest zobowiązana do wydania decyzji w przedmiocie korekty finansowej w terminie wyznaczonym aktem podstawowym obowiązującym w dniu przesłuchania państwa członkowskiego przez Komisję. Tytułem ewentualnym Komisja twierdzi, że Sąd naruszył prawo, orzekłszy, iż nałożony na Komisję termin dla wydania decyzji w przedmiocie korekty finansowej jest terminem wiążącym, którego niedochowanie stanowi naruszenie istotnych wymogów proceduralnych prowadzące do stwierdzenia nieważności decyzji wydanej po upływie tego terminu.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 20 stycznia 2015 r. w sprawie T-111/12, Hiszpania/Komisja, wniesione w dniu 24 marca 2015 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-140/15 P)

(2015/C 155/21)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Recchia i S. Pardo Quintillán, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Królestwo Hiszpanii

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu z dnia 20 stycznia 2015 r. w sprawie T-111/12 Hiszpania/Komisja
- Przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania.
- Obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie złożone przez Komisję dotyczy wyroku Sądu z dnia 20 stycznia 2015 r. w sprawie **T-111/12**. W swym wyroku Sąd stwierdził nieważność decyzji Komisji **C(2011)9990** z dnia 22 grudnia 2011 r. zmniejszającej pomoc finansową przyznaną z Funduszu Spójności na niektóre projekty.

Komisja w uzasadnieniu odwołania podnosi dwa zarzuty. Tytułem głównym Komisja uważa, że Sąd naruszył prawo, stwierdziwszy, iż Komisja jest zobowiązana do wydania decyzji w przedmiocie korekty finansowej w terminie wyznaczonym aktem podstawowym obowiązującym w dniu przesłuchania państwa członkowskiego przez Komisję. Tytułem ewentualnym Komisja twierdzi, że Sąd naruszył prawo, orzekłszy, iż nałożony na Komisję termin dla wydania decyzji w przedmiocie korekty finansowej jest terminem wiążącym, którego niedochowanie stanowi naruszenie istotnych wymogów proceduralnych prowadzące do stwierdzenia nieważności decyzji wydanej po upływie tego terminu.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 25 marca 2015 r. – Slovenská pošta/Komisja

(Sprawa T-556/08) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Nadużycie pozycji dominującej — Słowackie rynki usług przesyłek tradycyjnych i przesyłek hybrydowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 86 ust. 1 WE w związku z art. 82 WE — Wyłączne prawo do doręczania przesyłek hybrydowych — Zasada dobrej administracji — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do bycia wysłuchanym — Określenie rynku — Rozszerzenie monopolu — Artykuł 86 ust. 2 WE — Pewność prawa — Uzasadnione oczekiwania)

(2015/C 155/22)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Slovenská pošta a.s. (Bańska Bystrzyca, Słowacja) (przedstawiciele: początkowo O. Brouwer, C. Schillemans i M. Knapen, następnie O. Brouwer i P. Schepens, wreszcie O. Brouwer i A. Pliego Selie, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo R. Sauer, A. Tokár i A. Antoniadis, następnie R. Sauer, A. Tokár i C. Vollrath, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Republika Słowacka (przedstawiciel: B. Ricziová, pełnomocnik)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Cromwell a.s. (Bratysława, Słowacja); Slovak Mail Services a.s. (Bratysława); Prvá Doručovacia a.s. (Bratysława) (przedstawiciele: początkowo M. Maier i P. Werner, następnie P. Werner, adwokaci); ID Marketing Slovensko s.r.o., dawniej TNT Post Slovensko s.r.o. (Bratysława) (przedstawiciele: początkowo J. Ellison, solicitor, i T. Rybár, adwokat, następnie T. Rybár i I. Pecník, adwokaci)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C (2008) 5912 wersja ostateczna z dnia 7 października 2008 r. dotyczącej słowackich przepisów prawa pocztowego odnoszących się do usług przesyłek hybrydowych (sprawa COMP/39.562 – Słowackie prawo pocztowe).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Slovenská pošta a.s. pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Komisję Europejską, jak również przez Cromwell a.s., przez Slovak Mail Services a.s., przez Prvá Doručovacia a.s. oraz przez ID Marketing Slovensko s.r.o.
- 3) Republika Słowacka pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 55 z 7.3.2009.

Wyrok Sądu z dnia 25 marca 2015 r. – Evropaiki Dynamiki/EASA**(Sprawa T-297/09) ⁽¹⁾****(Zamówienia publiczne na usługi — Procedura przetargowa — Świadczenie usług informatycznych — Zakwalifikowanie oferenta na drugim lub trzecim miejscu w procedurze kaskadowej — Obowiązek uzasadnienia — oczywisty błąd w ocenie — odpowiedzialność pozaumowna)**

(2015/C 155/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci N. Korogiannakis i M. Dermitzakis)

Strona pozwana: Europejska Agencja Bezpieczeństwa Lotniczego (EASA) (przedstawiciele: F. Kämpfe, pełnomocnik, wspierany przez adwokata J. Stuycka)

Przedmiot

Po pierwsze żądanie stwierdzenia nieważności decyzji EASA o zakwalifikowaniu ofert skarżącej na drugim lub trzecim miejscu według mechanizmu kaskadowego, w ramach przetargu EASA.2009.OP.02 dotyczącego usług w dziedzinie ICT (Dz.U. 2009/S 22-030588), a po drugie żądanie odszkodowania w celu naprawienia szkody poniesionej w wyniku spornego przetargu.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego (EASA) z dnia 6 lipca 2009 r. o zakwalifikowaniu oferty złożonej przez Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE na trzecim miejscu w mechanizmie kaskadowym w części nr 2 (aplikacje klient-serwer, tworzenie i serwis) przetargu AESA.2009.OP.02.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji EASA z dnia 10 lipca 2009 r. o zakwalifikowaniu oferty złożonej przez Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis na drugim miejscu w mechanizmie kaskadowym w części nr 3 (administrowanie systemami, bazami danych i sieciami) przetargu AESA.2009.OP.02.
- 3) Stwierdza się nieważność EASA z dnia 14 lipca 2009 r. o zakwalifikowaniu oferty złożonej przez Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis na drugim miejscu w mechanizmie kaskadowym w części nr 5 [zarządzanie zasobami informacyjnymi w przedsiębiorstwie (ECM), zarządzanie aktami i wdrożenie zarządzania dokumentami (w tym serwis i wsparcie)] przetargu AESA.2009.OP.02.
- 4) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 5) Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis pokrywa 25 % własnych kosztów oraz zostaje obciążona 25 % kosztów poniesionych przez EASA, EASA pokrywa 75 % własnych kosztów oraz zostaje obciążona 75 % kosztów poniesionych przez Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis.

⁽¹⁾ Dz.U. C 233 z 26.9.2009.

Wyrok Sądu z dnia 25 marca 2015 r. – Belgia/Komisja(Sprawa T-538/11) ⁽¹⁾

[Pomoc państwa — Zdrowie publiczne — Pomoc przyznana na finansowanie badań przesiewowych na obecność pasażowalnych encefalopatii gąbczastych (TSE) u bydła — Decyzja uznająca pomoc za częściowo zgodną ze wspólnym rynkiem, a częściowo z nim niezgodną — Skarga o stwierdzenie nieważności — Akt niekorzystny — Dopuszczalność — Pojęcie korzyści — Pojęcie selektywności]

(2015/C 155/24)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Belgii (przedstawiciele: C. Pochet i J.C. Halleux, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata L. Van den Hendego)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo H. van Vliet oraz S. Thomas, a następnie H. van Vliet oraz S. Noë, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia częściowej nieważności decyzji Komisji 2011/678/UE z dnia 27 lipca 2011 r. w sprawie pomocy państwa na finansowanie badań przesiewowych dotyczących pasażowalnych encefalopatii gąbczastych (TSE) u bydła wdrożonej przez Belgię [pomoc państwa C 44/08 (ex NN 45/04)] (Dz.U. L 274, s. 36).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 347 z 26.11.2011.

Wyrok Sądu z dnia 25 marca 2015 r. – Central Bank of Iran/Rada(Sprawa T-563/12) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu niedopuszczenia do rozprzestrzeniania broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Błąd w ocenie — Prawo własności — Prawo do dobrego imienia — Proporcjonalność)

(2015/C 155/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Central Bank of Iran (Teheran, Iran) (przedstawiciel: M. Lester, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i V. Piessevaux, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności, po pierwsze, decyzji Rady 2012/635/WPZiB z dnia 15 października 2012 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 282, s. 58) w zakresie dotyczącym pozostawienia nazwy skarżącego, po przeprowadzonym przeglądzie, w wykazie zawartym w załączniku II do decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39), i po drugie, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 945/2012 z dnia 15 października 2012 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 282, s. 16) w zakresie, w jakim pozostawiło ono nazwę skarżącego, po przeprowadzonym przeglądzie, w wykazie zawartym w załączniku IX do rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1)

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Central Bank of Iran zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 55 z 23.2.2013.

Wyrok Sądu z dnia 25 marca 2015 r. – Apple and Pear Australia i Star Fruits Diffusion/OHIM – Carolus C. (English pink)

(Sprawa T-378/13) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego English pink — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy PINK LADY i wcześniejsze graficzne wspólnotowe znaki towarowe Pink Lady — Obowiązek uzasadnienia — Obowiązek staranności — Orzeczenie sądu orzekającego w sprawach wspólnotowych znaków towarowych — Brak powagi rzeczy osądzonej)

(2015/C 155/26)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Apple and Pear Australia Ltd (Wiktoria, Australia); oraz Star Fruits Diffusion (Caderousse, Francja) (przedstawiciele: T. de Haan i P. Péters, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Carolus C. BVBA (Nieuwerkerken, Belgia)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 29 maja 2013 r. (sprawa R 1215/2011-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Apple and Pear Australia Ltd i Star Fruits Diffusion z jednej strony a Carolus C. BVBA z drugiej strony.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 29 maja 2013 r. (sprawa R 1215/2011-4).
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) OHIM pokrywa własne koszty oraz połowę kosztów poniesionych przez Apple and Pear Australia Ltd i Star Fruits Diffusion.
- 4) Apple and Pear Australia i Star Fruits Diffusion pokrywają połowę własnych kosztów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 260 z 7.9.2013.

Wyrok Sądu z dnia 25 marca 2015 r. – Sea Handling/Komisja

(Sprawa T-456/13) ⁽¹⁾

[Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Dokumenty dotyczące postępowania w sprawie kontroli pomocy państwa — Odmowa dostępu — Wyjątek dotyczący ochrony celów kontroli, dochodzenia i audytu — Wyjątek dotyczący ochrony interesów handlowych osoby trzeciej — Obowiązek przeprowadzenia konkretnej analizy każdego dokumentu — Nadrzędny interes publiczny — Dostęp częściowy]

(2015/C 155/27)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Sea Handling SpA (Somma Lombardo, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci B. Nascimbene i M. Merola)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo D. Grespan i C. Zadra, a następnie D. Grespan i F. Clotuche-Duvieusart, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 12 czerwca 2013 r. odmawiającej udzielenia spółce Sea Handling dostępu do dokumentów dotyczących postępowania w sprawie kontroli pomocy państwa.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Sea Handling SpA pokrywa własne koszty, a także koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 298 z 12.10.2013.

Wyrok Sądu z dnia 26 marca 2015 r. – Radecki/OHIM – Vamed (AKTIVAMED)(Sprawa T-551/13) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego AKTIVAMED — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy VAMED — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2015/C 155/28)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Skarżący: Michael Radecki (Kolonja, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci C. Menebröcker i V. Töbelmann)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: początkowo A. Pohlmann, następnie S. Hanne, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Vamed AG (Wiedeń, Austria) (przedstawiciel: adwokat R. Paulitsch)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 18 lipca 2013 r. (sprawa R 365/2012-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Vamed AG a Michaeliem Radeckim.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Michael Radecki zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 367 z 14.12.2013.

Wyrok Sądu z dnia 26 marca 2015 r. – Royal County of Berkshire Polo Club/OHIM – Lifestyle Equities (Royal County of Berkshire POLO CLUB)(Sprawa T-581/13) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego Royal County of Berkshire POLO CLUB — Wcześniejsze graficzne wspólnotowe znaki towarowe BEVERLY HILLS POLO CLUB — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 75 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009]

(2015/C 155/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: The Royal County of Berkshire Polo Club Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: J. Maitland-Walker, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: P. Bullock i N. Bambara, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Lifestyle Equities CV (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat D. Russo)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 25 lipca 2013 r. (sprawa R 1374/2012-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Lifestyle Equities CV a Royal County of Berkshire Polo Club Ltd.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 25 lipca 2013 r. (sprawa R 1374/2012-2) w zakresie, w jakim odrzucono w niej zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 9642621 dla towarów „bicz, uprząże, wyroby siodlarskie”.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 24 z 25.1.2014.

Wyrok Sądu z dnia 26 marca 2015 r. – Emsibeth/OHIM – Peek & Cloppenburg (Nael)

(Sprawa T-596/13) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego Nael — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy Mc Neal — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2015/C 155/30)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Emsibeth SpA (Werona, Włochy) (przedstawiciel: adwokat A. Arpaia)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: L. Rampini, pełnomocnik)

Druga strona postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM: Peek & Cloppenburg KG (Düsseldorf, Niemcy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 11 września 2013 r. (sprawa R 1663/2012-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu toczącego się między Peek & Cloppenburg KG a Emsibeth SpA.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Emsibeth SpA zostaje obciążona kosztami.

⁽¹⁾ Dz.U. C 39 z 8.2.2014.

Wyrok Sądu z dnia 26 marca 2015 r. – Bateaux mouches/OHIM (BATEAUX MOUCHES)(Sprawa T-72/14) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Wspólnotę Europejską — Słowny znak towarowy BATEAUX MOUCHES — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Brak charakteru odróżniającego uzyskanego w następstwie używania — Artykuł 7 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009]

(2015/C 155/31)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Compagnie des bateaux mouches SA (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat G. Barbaut)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: V. Melgar, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 15 listopada 2013 r. (sprawa R 284/2013-2) dotyczącą rejestracji międzynarodowej wskazującej Wspólnotę Europejską słownego znaku towarowego BATEAUX MOUCHES.

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Compagnie des bateaux mouches SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 z 7.4.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 11 marca 2015 r. – Albis Plastic/OHIM – IQAP Masterbatch Group (ALCOLOR)(Sprawa T-132/14) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Wniosek o unieważnienie prawa do znaku — Wycofanie wniosku o unieważnienie prawa do znaku — Umożnienie postępowania)

(2015/C 155/32)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Albis Plastic GmbH (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciele: początkowo adwokat C. Klawitter, następnie adwokaci C. Klawitter i P. Nagel)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: początkowo G. Schneider, następnie G. Schneider i D. Botis, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: IQAP Masterbatch Group, SL (Masías de Roda, Hiszpania)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 3 grudnia 2013 r. (sprawa R 1015/2012-2), dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między IQAP Masterbatch Group, SL a Albis Plastic GmbH.

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie skargi zostaje umorzone.
- 2) Strona skarżąca zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 135 z 5.5.2014.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 24 marca 2015 r. – Europower/Komisja**(Sprawa T-383/14 R)**

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Zamówienia publiczne na roboty budowlane — Procedura przetargowa — Budowa i konserwacja instalacji trójgeneracyjnej — Odrzucenie oferty jednego oferenta i udzielenie zamówienia innemu oferentowi — Wniosek o zawieszenie wykonania — Fumus boni iuris — Brak pilnego charakteru)

(2015/C 155/33)**Język postępowania: włoski****Strony**

Strona skarżąca: Europower SpA (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci G. Cocco i L. Salomoni)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Cappelletti, L. Di Paolo i F. Moro, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o zawieszenie wykonania, co do istoty, decyzji z dnia 3 kwietnia 2014 r., na mocy której Komisja odrzuciła ofertę złożoną przez Europower w ramach przetargu JRC IPR 2013 C04 0031 OC, dotyczącego budowy instalacji trójgeneracyjnej z turbiną gazową oraz jej konserwacji w instytucie Wspólnego Centrum Badawczego (WCB) zlokalizowanym w Isprze (Włochy) (Dz.U. 2013/S 137-237146), oraz udzieliła zamówienia CPL Concordii, a w konsekwencji wszystkich pozostałych następnie wydanych decyzji.

Sentencja

- 1) Wniosek w przedmiocie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2015 r. – InAccess Networks Integrated Systems/Komisja**(Sprawa T-82/15)****(2015/C 155/34)****Język postępowania: angielski****Strony**

Strona skarżąca: InAccess Networks Integrated Systems – Applications Services for Telecommunication and Related Equipment Commercial and Industrial Co. SA (Amarousio, Grecja) (przedstawiciele: J. Grayston, solicitor oraz adwokaci P. Gjortler i G. Pandey)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności następujących aktów – w zakresie, w jakim Sąd uzna, że wywierają one skutki prawne i w zakresie, w jakim akty te odmawiają zakwalifikowania wniosków o uzyskanie finansowania złożonych przez skarżącą w ramach umowy o udzielenie dotacji zawartej w kontekście siódmego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej na rzecz badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007–2013) oraz w zakresie, w jakim zobowiązują skarżącą do zwrotu otrzymanych środków oraz zapłaty odszkodowania ryczałtowego:
- decyzji Komisji zawartej w piśmie z dnia 11 grudnia 2014 r. o numerze ARES (2014) 4162021;
- decyzji Komisji zawartej w nocie debetowej z dnia 23 października 2012 r. o numerze ARES (2012) 1248814;
- decyzji Komisji zawartej w piśmie z dnia 7 grudnia 2012 r., bez numeru.
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 41 ust. 1–2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz prawa do bycia wysłuchanym

Skarżąca podnosi, że Komisja przyznała, iż pierwsze postępowanie w sprawie audytu spowodowało naruszenie przysługującego skarżącej prawa do bycia wysłuchanym i na tej podstawie podjęła decyzję o wznowieniu sprawy.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 41 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz naruszenia zasady uzasadnionych oczekiwań skarżącej

Skarżąca podnosi, że decyzja o wznowieniu postępowania w sprawie audytu zrodziła uzasadnione oczekiwanie, iż nowa decyzja zostanie oparta na faktach odnoszących się do istoty audytu, a nie na zasadach proceduralnych, które miały mieć zastosowanie do przedstawienia dokumentacji w pierwszym postępowaniu w sprawie audytu.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 41 ust. 2 lit. c Karty praw podstawowych Unii Europejskiej z powodu przedstawienia niewystarczającego uzasadnienia

Skarżąca podnosi, że przedstawione przez Komisję w powtórnej decyzji w sprawie audytu uzasadnienie było niewystarczające gdyż dotyczyło jedynie jednego z dwóch kwestionowanych elementów oraz jedynie w powierzchowny sposób odniosło się do niewystarczającego charakteru przedstawionej dokumentacji.

4. Zarzut czwarty dotyczący oczywistego błędu w ocenie

Skarżąca podnosi wreszcie, że w braku jakiejkolwiek dokumentacji dotyczącej wyniku wznowionego postępowania w sprawie audytu, a co za tym idzie także możliwości powołania argumentów obrony przez skarżącą przed wydaniem zmienionej decyzji, należy uznać, że powtórna decyzja w sprawie audytu i w konsekwencji decyzja kończąca postępowanie w sprawie pierwszego audytu są obarczone oczywistymi błędami w ocenie oraz, że decyzje te zostały wydane z naruszeniem przysługującego skarżącej prawa do bycia wysłuchanym.

Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2015 r. – Binca Seafoods/Komisja**(Sprawa T-94/15)**

(2015/C 155/35)

*Język postępowania: niemiecki***Strony***Strona skarżąca:* Binca Seafoods GmbH (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: H. Schmidt, adwokat)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1358/2014 z dnia 18 grudnia 2014 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 889/2008 ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do pochodzenia zwierząt akwakultury ekologicznej, praktyk gospodarskich w sektorze akwakultury, paszy dla zwierząt i produktów akwakultury ekologicznej oraz substancji dopuszczonych do stosowania w akwakulturze ekologicznej (Dz.U. L 365 s. 97).

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: naruszenie art. 16 (gwarancja wolności prowadzenia działalności gospodarczej), 20 (zasada równego traktowania) i 21 (zasada niedyskryminacji) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej poprzez arbitralnie nierówne traktowanie.

Skarżąca podnosi, że Komisja Europejska przewidziała w rozporządzeniu wykonawczym środki przejściowe i przepisy szczególne dla innych akwakultur ekologicznych, ale w sposób arbitralny zaniechała przedłużenia kończącego się w dniu 1 stycznia 2015 r. okresu przejściowego określonego w art. 95 ust. 11 rozporządzenia nr 889/2008 ⁽¹⁾.

Komisja Europejska wiedziała, że wprowadzie *Pangasius* od momentu tarła podlega pełnej hodowli ekologicznej, niemniej składanie ikry dokonywane przez samice hodowane w akwakulturach ekologicznych musi zostać wywołane poprzez podanie hormonów. Z uwagi na to, że nie jest to zgodne z ogólnymi przepisami przewidzianymi w przyszłym prawie Unii dotyczącym akwakultur, a inne metody wywoływania tarła są jeszcze w trakcie rozwoju, potrzebne jest przedłużenie okresu przejściowego.

2. Zarzut drugi: naruszenie uprawnienia wykonawczego Rady

Skarżąca utrzymuje, że Komisja naruszyła uprawnienie Rady do tak ostrożnego rozwoju ram prawa Unii dotyczącego akwakultur ekologicznych, aby uwzględnić dotychczasowe postępy w ekologicznych technikach produkcji poprzez ustalenie terminu wygaśnięcia przepisów przejściowych, nie powodując jednak tego, że powstałe i zgodne z uznanymi regułami ekologicznie poświadczone akwakultury zostaną wyparte z rynku wskutek wygaśnięcia przepisów z 2009 r.

3. Zarzut trzeci: naruszenie prawa do wolności handlu światowego

Komisja Europejska świadomie zdecydowała się nie uwzględnić wspólnie opracowanych zasad zawartych w Codex Alimentarius, chociaż nie kwestionowała zastosowania obecnych w tym kodeksie ogólnych reguł, popierając wspólnie z innymi członkami Codex Alimentarius ich sformułowanie stanowiące, że młode powstałe z nieekologicznego rozmnażania mogą być umieszczane w ekologicznych akwakulturach, jeżeli nie mogą one zostać rozmnożone w hodowli ekologicznej. Unia Europejska nie może wystąpić przeciwko temu porozumieniu bez naruszenia swoich zobowiązań wynikających z Porozumienia WTO w sprawie barier technicznych w handlu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 889/2008 z dnia 5 września 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych w odniesieniu do produkcji ekologicznej, znakowania i kontroli (Dz.U. L 250, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 26 lutego 2015 r. – Sfera Joven/OHIM – Las banderas del Mediterráneo (NOOSFERA)

(Sprawa T-99/15)

(2015/C 155/36)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Sfera Joven, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J.L. Rivas Zurdo)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Las banderas del Mediterráneo, SL (Cox, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Las banderas del Mediterráneo, SL

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „NOOSFERA” – zgłoszenie nr 11 233 681

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 12 grudnia 2014 r. w sprawie R 158/2014-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 12 grudnia 2014 r. w sprawie R 158/2014-4 w zakresie, w jakim w decyzji tej oddalono odwołanie wnoszącej sprzeciw i utrzymano w mocy decyzję Wydziału Sprzeciwów o oddaleniu sprzeciwu B 2 160 557 i dopuszczeniu do rejestracji (słownego) wspólnotowego znaku towarowego nr 11 233 681 „NOOSFERA”;
- obciążenie strony pozwanej i innych stron postępowania, które sprzeciwia się uwzględnieniu niniejszej skargi, kosztami.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2015 r. – Dextro Energy/Komisja

(Sprawa T-100/15)

(2015/C 155/37)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Dextro Energy GmbH & Co. KG (Krefeld, Niemcy) (przedstawiciele: M. Hagenmeyer i T. Teufer, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (UE) 2015/8 z dnia 6 stycznia 2015 r. w sprawie odmowy udzielenia zezwolenia na niektóre oświadczenia zdrowotne dotyczące żywności inne niż odnoszące się do zmniejszenia ryzyka choroby oraz rozwoju i zdrowia dzieci;
- obciążenie pozwanej kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty. i

Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 18 ust. 4 rozporządzenia nr 1924/2006 ⁽¹⁾

Skarżąca podnosi, że brak jest podstaw, które mogłyby uzasadniać odmowę udzielenia zezwolenia pięciu oświadczeń, mimo że Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności wydał w tej kwestii pięć pozytywnych ocen naukowych. Przedmiotowe oświadczenia ani nie naruszają ogólnie uznanych zasad dotyczących żywności i zdrowia, ani nie niosą za sobą sprzecznego i mylącego sygnału dla konsumentów; nie mają także ani charakteru wieloznacznego, ani wprowadzającego w błąd.

Zarzut drugi dotyczący braku proporcjonalnego charakteru

Skarżąca podnosi, że bezwzględny zakaz reklamy będący konsekwencją oddalenia wniosków ma charakter nieproporcjonalny w świetle pozytywnego stanowiska Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności wobec pięciu oświadczeń żywieniowych.

Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady równego traktowania

Skarżąca utrzymuje, że pozwana omówiła udzielenia zezwolenia na bezsporne z naukowego punktu widzenia oświadczenia zdrowotne, pomimo udzielenia w przeszłości zezwolenia na porównywalne oświadczenia.

Zarzut czwarty dotyczący niedostatecznego uzasadnienia

Wreszcie, skarżąca podnosi, że zaskarżone rozporządzenie nie zawiera dostatecznego uzasadnienia; ani nie wskazuje ono, że pozwana uwzględniła argumenty skarżącej oraz odpowiedniego kręgu odbiorców, ani że poddała te argumenty samodzielnej analizie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności.

Skarga wniesiona w dniu 25 lutego 2015 r. – Militos Symvouleftiki/Komisja

(Sprawa T-104/15)

(2015/C 155/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Militos Symvouleftiki AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: S. Pappas, lawyer)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji z dnia 16 grudnia 2014 r., oddalającej jako bezzasadny wniosek o badanie zgodności z prawem złożony przez skarżącą w dniu 23 października 2014 r. i utrzymującej w mocy decyzję z dnia 23 września 2014 r. Agencji Wykonawczej ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego, dotyczącą braku kwalifikowalności wynagrodzenia wypłaconego udziałowcom skarżącej tytułem kosztów personelu w dwóch projektach skutecznie zrealizowanych przez skarżącą, a mianowicie projekcie „Go Green – Green Business is smart Business” (umowa nr 510424-LLP-1-2010-1-GR-LEONARDO-LMP) i projekcie „LadybizIT” (umowa nr 2011-3052-518310-LLP-1-2011-1-GR-LEONARDO-LAM), oraz uznanie za kwalifikowalne jako koszty personelu w danym projekcie stosownych kosztów odpowiadających „dodatkovym” usługom świadczonym przez Olę Stavropoulou, Pavlosa Aravantinosą oraz p. Karamanlisa, alternatywnie, uznanie za kwalifikowalne wyłącznie kosztów odpowiadających „dodatkovym” usługom świadczonym przez Olę Stavropoulou i Pavlosa Aravantinosą w dwóch spornych projektach na podstawie art. II.14 umowy o dotację i załącznika III do niej i podlegających zapłacie na rzecz skarżącej;

- obciążenie Komisji jej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez skarżącą w ramach niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie, jakiego dopuściła się Komisja.
 - Komisja nie uwzględniła faktu, że rozróżnienie pomiędzy „zwykłymi” a „dodatkowymi” usługami świadczonymi przez udziałowców w kontekście spornych projektów mogło być dokonane z uwzględnieniem charakteru takich usług, brzmienia i ducha postanowień obowiązującego wówczas statutu skarżącej, a także postanowień uchwały walnego zgromadzenia udziałowców skarżącej z dnia 20 grudnia 2010 r.
2. Zarzut drugi dotyczący drugiego oczywistego błędu w ocenie, jakiego dopuściła się Komisja.
 - Analiza Komisji, zgodnie z którą status administratora jako taki uniemożliwia mu świadczenie innych usług na rzecz skarżącej na podstawie umowy o pracę wykazującej istnienie rzeczywistego stosunku podporządkowania, jest sprzeczna z utrwalonym orzecznictwem sądów Unii Europejskiej. W każdym wypadku skarżąca dostarczyła Agencji Wykonawczej ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego oraz Komisji dostatecznych dowodów wykazujących, że kontrola sprawowana przez kierownika projektu nad administratorem była rzeczywista i spełniała kryteria ustanowione przez orzecznictwo w odniesieniu do istnienia rzeczywistego stosunku podporządkowania.

Skarga wniesiona w dniu 4 marca 2015 r. – RFA International/Komisja Europejska

(Sprawa T-113/15)

(2015/C 155/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: RFA International, LP (Calgary, Kanada) (przedstawiciele: adwokaci B. Evtimov i M. Krestiyanova)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności, w całości lub w części, decyzji wykonawczych Komisji C(2014) 9805 final, C(2014) 9806 final, C(2014) 9807 final, C(2014) 9808 final, C(2014) 9811 final, C(2014) 9812 final i C(2014) 9816 final z dnia 18 grudnia 2014 r. w sprawie wniosków o zwrot cła antydumpingowego uiszczanego od przywozu żelazokrzemu pochodzącego z Rosji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy tego, że Komisja popełniła błąd co do prawa poprzez naruszenie lub błędną interpretację art. 2 ust. 9 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego⁽¹⁾ lub oczywisty błąd w ocenie uznając, że do celów stosowania art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, w tym do celów kontroli sądowej, jeden podmiot gospodarczy nie liczy się. Skarżąca kwestionuje również wypływający z tego wniosek, zgodnie z którym gwarantowane jest całkowite odliczenie od konstruowanej ceny eksportowej całości deklarowanych kosztów sprzedaży i zysku, w tym kosztów związanych z wywozem i rozsądnym zyskiem niezależnego importera.

2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia art. 11 ust. 10 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego ⁽²⁾ i oczywistego błędu w ocenie polegającego na odliczeniu przez Komisję cel antydumpingowych od konstruowanej ceny eksportowej. Zdaniem skarżącej, nawet gdyby przyjąć metodologię Komisji, należałoby uznać, że Komisja powinna była stwierdzić, że przesłanki art. 11 ust. 10 były spełnione przynajmniej w odniesieniu do części wnioskowanych kwot. Zarzut drugi obejmuje również twierdzenie naruszenia art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego z tego względu, że metodologia Komisji stosowana do ustalenia, czy ceny odsprzedaży odzwierciedlają prawidłowo cła, była różna od metodologii stosowanej w ostatnim dochodzeniu prowadzącym do nałożenia cel.
3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia art. 11 ust. 9 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego ⁽³⁾ i art. 18.3.1 porozumienia antydumpingowego WTO, którego Komisja miała dopuścić się, kiedy zastosowała, do celów ustalenia konstruowanej wartości normalnej, nową metodologię i nie mogła jej uzasadnić jakąkolwiek istotną zmianą okoliczności.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343 z 22.12.2009).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343 z 22.12.2009).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343 z 22.12.2009).

Skarga wniesiona w dniu 18 marca 2015 r. – El Corte Inglés/OHIM – Grup Supeco Maxor (Supeco)

(Sprawa T-126/15)

(2015/C 155/40)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: El Corte Inglés, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J.L. Rivas Zurdo)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Grup Supeco Maxor, SL (Madryt, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Grup Supeco Maxor, SL

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający element słowny „Supeco” – zgłoszenie nr 10 884 741

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 4 grudnia 2014 r. w sprawie R 1112/2014-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 4 grudnia 2014 r. w sprawie R 1112/2014-5 w zakresie, w jakim w decyzji tej uwzględniono częściowo odwołanie skarżącej i uchylono decyzję Wydziału sprzeciwów o częściowym uwzględnieniu sprzeciwu B 2 054 040 i częściowemu odmówieniu rejestracji (graficznego) wspólnotowego znaku towarowego nr 10 884 741 „Supeco”; oraz

- obciążenie strony pozwanej i ewentualnie innych stron postępowania, które sprzeciwia się uwzględnieniu niniejszej skargi, kosztami.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 19 marca 2015 r. – Intesa Sanpaolo/OHIM (WAVE 2 PAY)

(Sprawa T-129/15)

(2015/C 155/41)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Intesa Sanpaolo SpA (Turyn, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci P. Pozzi i F. Cecchi)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy zawierający element słowny „WAVE 2 PAY” – zgłoszenie nr 12 258 117

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 19 stycznia 2015 r. w sprawie R 1857/2014-5

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie naruszenia i błędnego zastosowania art. 7 ust. 1 lit. b) i c) oraz art. 7 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego;
- stwierdzenie naruszenia art. 75 rozporządzenia nr 207/2009, jak również niespójnego charakteru zaskarżonej decyzji oraz w rezultacie:
 - stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
 - obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 75 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 19 marca 2015 r. – Intesa Sanpaolo/OHIM (WAVE TO PAY)

(Sprawa T-130/15)

(2015/C 155/42)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Intesa Sanpaolo SpA (Turyn, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci P. Pozzi i F. Cecchi)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „WAVE TO PAY” – zgłoszenie nr 12 258 141

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 19 stycznia 2015 r. w sprawie R 1864/2014-5

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie naruszenia i nieprawidłowego zastosowania art. 7 ust. 1 lit. b) i c) oraz art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009;
- stwierdzenie, że zaskarżona decyzja jest wewnętrznie sprzeczna, co narusza art. 75 rozporządzenia nr 207/2009, a w konsekwencji:
 - stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
 - obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

Zarzuty i podstawowe argumenty są identyczne do tych, które zostały podniesione w sprawie T-129/15.

Skarga wniesiona w dniu 26 marca 2015 r. – Włochy/Komisja

(Sprawa T-135/15)

(2015/C 155/43)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciele: C. Colelli, avvocato dello Stato i G. Palmieri, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności – w części będącej przedmiotem niniejszej skargi – decyzji wykonawczej Komisji Europejskiej z dnia 16 stycznia 2015 r. nr 2015/103 [notyfikowanej jako dokument nr C(2015) 53 wersja ostateczna] wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW);
- obciążenie Komisji kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca zaskarżyła w szczególności:

- (a) Część decyzji, w której w wyniku dochodzenia EX/2010/010 dotyczącego sektora cukru została dokonana korekta finansowa w wysokości 90 498 735,16 EUR w odniesieniu do lat gospodarczych 2007, 2008 i 2009 na podstawie domniemanej „nieprawidłowej interpretacji danych dotyczących produkcji cukru”;

- (b) Część decyzji, w której w wyniku dochodzenia CEB/2011/090 dotyczącego działań promocyjnych została dokonana między innymi korekta finansowa w wysokości 1 607 275,90 EUR z powodu „opóźnień w płatnościach” dotyczących roku gospodarczego 2010;
- (c) Część decyzji, w której w wyniku dochodzenia LA/2009/006 dotyczącego środka „akcje informacyjne i promocyjne na rzecz produktów rolnych na rynku wewnętrznym i w państwach trzecich” została dokonana między innymi korekta finansowa w wysokości 1 198 831,03 EUR z powodu „opóźnień w płatnościach”.

Na poparcie swojej skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 31 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 209, s. 1), a także prawa do obrony przysługującego państwu członkowskiemu.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 11 rozporządzenia Komisji (WE) nr 885/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w zakresie akredytacji agencji płatniczych i innych jednostek, jak również rozliczenia rachunków EFGR i EFRROW (Dz.U. L 171, s. 60), naruszenia rozporządzenia Rady (WE) nr 320/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. ustanawiającego tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1290/2005 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 58, s. 42) i rozporządzenia Komisji (WE) nr 968/2006 z dnia 27 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 320/2006 ustanawiającego tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie (Dz.U. L 176, s. 32) oraz naruszenia wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 14 listopada 2013 r. wydanego w sprawach połączonych C-187/12, C-188/12 i C-189/12 SFIR i in. (EU:C:2013:737).
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady uzasadnionych oczekiwań, zasady *ne bis in idem* i obowiązku lojalnej współpracy.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 31 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 1290/2005, naruszenia art. 11 ust. 3 akapit drugi i rozdziału 3 rozporządzenia nr 885/2006 oraz naruszenia wytycznych Komisji określonych w dokumencie nr VI/5330/97.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 9 ust. 3 rozporządzenia nr 883/2006, jak również istnienia w niniejszym przypadku nierównego traktowania i przeinaczenia okoliczności faktycznych.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia art. 20 rozporządzenia nr 501/2008, uzasadnionych oczekiwań i zasady możliwości przypisania państwom członkowskim korekt finansowych.

**Postanowienie Sądu z dnia 11 marca 2015 r. – Sanctuary Brands/OHIM – Richter International
(TAILORBYRD)**

(Sprawa T-594/13) ⁽¹⁾

(2015/C 155/44)

Język postępowania: angielski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 24 z 25.1.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 11 marca 2015 r. – Sanctuary Brands/OHIM – Richter International (TAILORBYRD)

(Sprawa T-598/13) ⁽¹⁾

(2015/C 155/45)

Język postępowania: angielski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 24 z 25.1.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 16 marca 2015 r. – Vattenfall Europe Mining i in./Komisja

(Sprawa T-260/14) ⁽¹⁾

(2015/C 155/46)

Język postępowania: niemiecki

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 223 z 14.7.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 16 marca 2015 r. – Hydro Aluminium Rolled Products i in./Komisja

(Sprawa T-263/14) ⁽¹⁾

(2015/C 155/47)

Język postępowania: niemiecki

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 223 z 14.7.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 16 marca 2015 r. – Styron Deutschland/Komisja

(Sprawa T-271/14) ⁽¹⁾

(2015/C 155/48)

Język postępowania: niemiecki

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 223 z 14.7.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 16 marca 2015 r. – Lech-Stahlwerke/Komisja

(Sprawa T-274/14) ⁽¹⁾

(2015/C 155/49)

Język postępowania: niemiecki

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 223 z 14.7.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 16 marca 2015 r. – Egeplast international/Komisja**(Sprawa T-291/14) ⁽¹⁾**

(2015/C 155/50)

Język postępowania: niemiecki

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 223 z 14.7.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 16 marca 2015 r. – Buderus Guss/Komisja**(Sprawa T-302/14) ⁽¹⁾**

(2015/C 155/51)

Język postępowania: niemiecki

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ 1 Dz.U. C 223 z 14.7.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 16 marca 2015 r. – Polyblend/Komisja**(Sprawa T-303/14) ⁽¹⁾**

(2015/C 155/52)

Język postępowania: niemiecki

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 223 z 14.7.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 16 marca 2015 r. – Sun Alloys Europe/Komisja**(Sprawa T-304/14) ⁽¹⁾**

(2015/C 155/53)

Język postępowania: niemiecki

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 223 z 14.7.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 16 marca 2015 r. – Polymer-Chemie/Komisja**(Sprawa T-306/14) ⁽¹⁾**

(2015/C 155/54)

Język postępowania: niemiecki

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 223 z 14.7.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 16 marca 2015 r. – TechnoCompound/Komisja**(Sprawa T-307/14) ⁽¹⁾**

(2015/C 155/55)

Język postępowania: niemiecki

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ 1 Dz.U. C 223 z 14.7.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 16 marca 2015 r. – Neue Halberg-Guss/Komisja**(Sprawa T-308/14) ⁽¹⁾**

(2015/C 155/56)

Język postępowania: niemiecki

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 223 z 14.7.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 16 marca 2015 r. – Mat Foundries Europe/Komisja**(Sprawa T-309/14) ⁽¹⁾**

(2015/C 155/57)

Język postępowania: niemiecki

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 223 z 14.7.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 16 marca 2015 r. – Fritz Winter Eisengießerei/Komisja**(Sprawa T-310/14) ⁽¹⁾**

(2015/C 155/58)

Język postępowania: niemiecki

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 223 z 14.7.2014.

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 26 marca 2015 r. – CW/Parlament

(Sprawa F-124/13) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Artykuł 12a regulaminu pracowniczego — Wewnętrzne przepisy dotyczące komitetu doradczego do spraw mobbingu i zapobiegania mu w miejscu pracy — Artykuł 24 regulaminu pracowniczego — Wniosek o udzielenie wsparcia — Oczywiste błędy w ocenie — Brak — Rola i uprawnienia komitetu doradczego do spraw mobbingu i zapobiegania mu w miejscu pracy — Fakultatywne skierowanie sprawy przez urzędnika — Skarga o odszkodowanie lub zadośćuczynienie)

(2015/C 155/59)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: CW (przedstawiciel: adwokat C. Bernard-Glanz)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: E. Taneva i M. Dean, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji organu powołującego oddalającej wniosek o udzielenie wsparcia złożony przez skarżącą.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Parlament Europejski pokrywa własne koszty i zostaje obciążony połową kosztów poniesionych przez CW.
- 3) CW pokrywa połowę własnych kosztów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 52 z 22.2.2014, s. 54.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 23 marca 2015 – Borghans/Komisja

(Sprawa F-6/14) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Wynagrodzenie — Renta rodzinna — Artykuł 27 akapit pierwszy załącznika VIII do regulaminu pracowniczego — Rozwiedziony małżonek zmarłego urzędnika — Istnienie alimentów w chwili śmierci urzędnika — Artykuł 42 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego — Termin wniesienia wniosku o wyliczenie uprawnień emerytalnych)

(2015/C 155/60)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Julia Borghans (Auderghem, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci F. Van der Schueren i C. Lefèvre)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i A.C. Simon, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji odmownej w sprawie przyznania skarżącej renty rodzinnej w następstwie śmierci jej byłego małżonka.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność odmownej decyzji Komisji Europejskiej z dnia 3 czerwca 2013 r. w sprawie przyznania J. Borghans renty rodzinnej.
- 2) Komisja Europejska pokrywa własne koszty i zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez J. Borghans.

⁽¹⁾ Dz.U. C 85 z 22.3.2014, s. 28.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 26 marca 2015 r. – CN/Parlament

(Sprawa F-26/14) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Akredytowani asystenci parlamentarni — Wniosek o udzielenie wsparcia — Mobbing)

(2015/C 155/61)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: CN (przedstawiciele: adwokaci L. Levi, C. Bernard-Glanz i A. Tymen)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: M. Ecker i S. Alves, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji oddalającej wniosek o udzielenie wsparcia złożony przez skarżącego z uwagi na mobbing.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Parlamentu Europejskiego oddalającej w sposób dorozumiany wniosek CN o udzielenie wsparcia z dnia 13 lutego 2013 r.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2013 r. oddalającej zażalenie CN z dnia 26 sierpnia 2013 r.
- 3) Zasądza się od Parlamentu Europejskiego na rzecz CN kwotę 45 785,29 EUR.
- 4) Parlament Europejski pokrywa własne koszty i zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez CN.

⁽¹⁾ Dz.U. C 175 z 10.6.2014, s. 56.

**Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 26 marca 2015 r. – Coedo Suárez/
Rada**

(Sprawa F-38/14) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Postępowanie dyscyplinarne — Kara dyscyplinarna — Usunięcie ze stanowiska z obniżeniem renty inwalidzkiej — Proporcjonalny charakter kary — Oczywisty błąd w ocenie — Pojęcie zachowania urzędnika w toku kariery zawodowej — Poszanowanie godzin pracy)

(2015/C 155/62)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Ángel Coedo Suárez (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci S. Rodrigues i C. Bernard-Glanz)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bauer i A. Bisch, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Sekretarza Generalnego Rady w sprawie nałożenia kary usunięcia ze stanowiska z obniżeniem renty inwalidzkiej o 15 % do osiągnięcia wieku emerytalnego.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Ángel Coedo Suárez pokrywa własne koszty i zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Radę Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 212 z 7.7.2014, s. 45.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 26 marca 2014 r. – CW/Parlament

(Sprawa F-41/14) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Sprawozdanie z oceny — Oczwiste błędy w ocenie — Nadużycie władzy — Mobbing — Decyzja w sprawie przyznania punktu za osiągnięcia)

(2015/C 155/63)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: CW (przedstawiciel: adwokat C. Bernard-Glanz)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: M. Dean i J. Steele, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności sprawozdania z oceny skarżącej za 2012 r. oraz decyzji w sprawie przyznania jedynie jednego punktu za osiągnięcia.

Sentencja wyroku

- 1) *Skarga zostaje oddalona.*
- 2) *CW pokrywa własne koszty i zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez Parlament Europejski.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 235 z 21.7.2014, s. 34.

**Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 25 marca 2015 r. – Singou/
Rada****(Sprawa F-143/14)****(Służba publiczna — Członek personelu kontraktowego — Odrzucenie skargi na mobbing —
Nieprzedłużenie umowy o pracę — Brak zażalenia — Oczywista niedopuszczalność)****(2015/C 155/64)***Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Simplicie Gervais Singou (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat O. Dambel)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji organu powołującego z dnia 5 marca 2009 r. w sprawie odrzucenia złożonej przez skarżącego skargi na mobbing oraz żądanie stwierdzenia nieważności odmownej decyzji organu powołującego z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie przedłużenia zawartej ze skarżącą umowy o pracę w charakterze członka personelu kontraktowego na czas określony lub jej przekształcenia w umowę o pracę w charakterze członka personelu kontraktowego na czas nieokreślony, a także żądanie odszkodowania i zadośćuczynienia.

Sentencja postanowienia

- 1) *Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.*
 - 2) *Wniosek o przyznanie pomocy prawnej zostaje oddalony.*
 - 3) *Simplice Gervais Singou pokrywa własne koszty.*
-

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)



Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL